

Ἡ θεοποίηση τῆς γνώσεως - ἐπιστήμης

ἄνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου...(Ἀποκ. θ').

« Καὶ σὺ Δανιήλ, ἔμφραξον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ **πληθυνθῆ ἡ γνῶσις**». (Δαν. ιβ', 4).

« Εἶπε ὁ ἀββαῖς Ἀντώνιος: "Ἐρχεται καιρὸς ὅπου οἱ ἄνθρωποι **θὰ καταληφθοῦν ὑπὸ μανίας καὶ θὰ συμπεριφέρονται ὡς παράφρονες**. Καὶ ἂν δοῦν κάποιον νὰ φέρεται λογικά, θὰ ξεσηκωθοῦν ἐναντίον του, λέγοντας: « Σὺ εἶσαι παράφρων». Καὶ τοῦτο θὰ τὸ εἰποῦν ἀκριβῶς, **διότι δὲν θὰ εἶναι σὰν αὐτούς**».(βλ.«Γεροντικὸν-Σταλαγματιές ἀπὸ τὴν πατερικὴ σοφία», Μοναχῆς Θεοδώρας Ταμπάκη, Ἱερά Μονὴ ἁγίου Θεοδοσίου Ἀργολίδος).

Τὸ ἐμβόλιο (καὶ ἡ μάσκα), δὲν εἶναι Θεολογικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα καὶ δὲν συνιστᾷ ἔκπτωση ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστη καὶ ζωὴ ; Ἀγιογραφικὴ καὶ ἀγιοπατερικὴ θεώρηση.

Ὡς ἀφορμὴ, ἡ ὁποία ξεχύλισε τὸ ποτήρι, στάθηκε ἡ ἀνακοίνωσι τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: «Τὰ ἐμβόλια **δὲν ἀπαιτοῦν τὴν χρῆση καλλιεργειῶν ἐμβρυϊκῶν κυττάρων** γιὰ τὴν παραγωγή τους. Ἡ ἐπιλογή τοῦ ἐμβολιασμοῦ **δὲν εἶναι ζήτημα θεολογικὸ ἢ ἐκκλησιαστικὸ**, καὶ ἀποτελεῖ ἐλεύθερη προσωπικὴ ἐπιλογή τοῦ κάθε ἀνθρώπου σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἰατρό του, **χωρὶς ὁ ἐμβολιασμός νὰ συνιστᾷ ἔκπτωση ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστη καὶ ζωὴ**»!!! (Ἀνακοινωθὲν τῆς ΔΙΣ, 12-13/1/2021).

Ἡ ὅπως εἶπε καὶ ἕνας Ἀγιορείτης. « **Ἡ μάσκα δὲν ἐπηρεάζει τὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ δόγμα...Βάλτε μιὰ μάσκα, βρὲ παιδιὰ... Βάλε μιὰ μάσκα, ἐκεῖ καὶ ταπεινώσου καὶ σιώπα**» !!! Μὲ τὴν ἴδια παράλογη, ἀντιευαγγελικὴ, κοσμικὴ λογικὴ, θὰ μᾶς λένε : « **κάνετε καὶ τὸ ἐμβόλιο, βάλτε βρὲ παιδιὰ καὶ ἕνα τσίπ, , πᾶρτε καὶ τὸ χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου, νὰ ἡσυχάσουμε, σιώπα καὶ προσκύνα**» !

Ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ.

Ὅλα αὐτὲς οἱ πνευματικὲς πτώσεις καὶ παρενέργειες ὀφείλονται στὴν θεοποίησι τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης. Στὴν ἐποχὴ μας ἡ γνῶσις, ἔχει πληθυνθεῖ σφόδρα. Δὲν θεωρεῖται πιὰ, ἡ γνῶσις-ἐπιστήμη, ὡς δῶρο Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο πρὸς ἐξυπηρέτησι τῶν βιολογικῶν ἀναγκῶν του. Ἐπειδὴ «ἐπληθύνθη» ἡ γνῶσις, `` ψήλωσε ὁ νοῦς`` τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὑψωσε τὴν κεφαλὴ τῆς, κατὰ τοῦ Δημιουργοῦ, καὶ νόμισε, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔχει κατασκευάσει σωστὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κόσμον, καὶ ἔρχεται τώρα ἡ ἐπιστήμη νὰ διορθώσει τὰ «λάθη» τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ὑβριστικῶ τῶ τρόπῳ, διὰ τῆς ἐπιστήμης θέλει νὰ κατασκευάσει ἕνα νέον τύπου ἀνθρώπου τὸν ὑπεράνθρωπον, ἢ ἀνθρωπο-μηχανή. Πράγματι ἡ προφητεία τοῦ Μ. Ἀντωνίου ἐπαληθεύεται στὴν ἐποχὴ μας, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν καταληφθεῖ ὑπὸ μανίας καὶ συμπεριφέρονται, ὡς παράφρονες, ἄρχοντες, κληρὸς καὶ λαὸς.

Οἱ κατέχοντες τὶς ἐξουσίες παγκοσμιοποιητὲς, συμπεριφέρονται σὰν ἐκεῖνο τὸν ὑπερήφανο νοῦν, τὸν μέγα ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων (προτύπωσις τοῦ Ἀντιχρίστου) « **...ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγα τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. εἶπε, γὰρ ἐν τῇ ἰσχύι ποιήσω, καὶ ἐν σοφίᾳ τῆς συνέσεως, ἀφελῶ ὄρια ἐθνῶν καὶ ἰσχύν αὐτῶν προνομεύσω, καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσοσιάν καὶ ὡς καταλελειμμένα ὡὰ ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεται με καὶ ἀντίπει μοι** ». (Ησ, ι',13).

Πιστεύουν, μεθυσμένοι από την δύναμή τους, ότι με την σοφία τους, την τεχνολογία και την έπιστήμη τους, μπορούν να σείσουν τις πόλεις και να άρπάξουν στην χούφτα τους όλη την οικουμένη σαν μια φωλιά από έγκατελειμμένα αυγά και να τα συντρίψουν.

Με μία τέτοια σατανική άλαζονική και απόλυτη κυριαρχία επάνω στα ανθρώπινα πράγματα, έχουν ήδη ετοιμάσει, όπως νομίζουν, τον λεγόμενο μετανθρωπισμό, ή την τετάρτη βιομηχανική επανάσταση. Θέλουν να ``αναβαθμίσουν`` τον άνθρωπο σε τέσσερα επίπεδα, α) τό σωματικό, β) τό ήθικό, γ) τό αισθητικό και δ) τό συναισθηματικό. Άποσκοπώντας στον πλήρη έλεγχο του ανθρώπου με την εφαρμογή έμφυτευμάτων στο σώμα μας (bio'ntech), ώστε επηρεάζοντας τις βιοχημικές λειτουργίες του έγκεφάλου μας, να αλλάζουν τα συναισθήματά μας, όταν θέλουν, κανοντάς μας χαρούμενους ή καταθλιπτικούς ή έπιθετικούς κλπ, και γενικά να μάς κατευθύνουν. Έτσι με λίγα λόγια ή έπιστήμη σε όλους τους τομείς της, λειτουργεί, σήμερα σαν μία νέα θεότητα, όπου έπεμβαίνει, έκβιάζει και άλλοιώνει, ύπονοεί και αλλάζει την φύσι των όντων. Ανατρέπει τους νόμους της φύσεως, μπορούν να επέμβουν και να μάς αλλάξουν ακόμη και τό DNA μας, αλλάζουν τό κλίμα, μολύνουν τό περιβάλλον κλπ. και έπαληθεύεται ό προφήτης Δανιήλ πριν 2.500 χρόνια λέγοντας, « **και λόγους πρὸς τὸν Ὑψιστον λαλήσει καὶ τοὺς ἀγίους Ὑψίστου παλαιώσει καὶ ύπονοήσει τοῦ ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον** ». (Δαν. Ζ', 25). Έξαπολύουν ύβρεις και βλασφημίες πρὸς τὸν Ὑψιστον, έχουν παλαιώσει, δηλ. θεωροῦν ξεπερασμένο κάθε τί καλό και ἅγιο και ὕπουλα, κρυφίως, άλλοιώνουν τους ήθικούς νόμους της ζωής και την φύσι των πραγμάτων κλπ.

Ὅποιος ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα για τό ζοφερό μέλλον της ανθρωπότητας που ξημερώνει, ἄς προστρέξει στις δικές τους πηγές, όπως οι ίδιοι τα σχεδιάζουν, μετά τον β` παγκόσμιο πόλεμο από τό 1948. Οι ίδιοι τα δημοσιεύουν σε βιβλία και τα παίζουν σε ηλεκτρονικά παιχνίδια και ταινίες έπιστημονικής φαντασίας, οι όποίες, σήμερα γίνονται πραγματικότητα. Είναι σημαντικό ότι πάντα μάς **προϊδεάζουν** για ό,τι πρόκειται να κάνουν. Ξεκίνησαν την λεγόμενη «μεγάλη επανεκκίνηση» (The Great Reset) της ανθρωπότητας, λές και είναι θεοί και δίνουν νέα κίνηση, νέα πνοή στη νεκρωμένη ανθρωπότητα, ύπονοώντας ότι ή θεά έπιστήμη θα κάνει μία νέα ανάσταση, αναγέννηση. Κατά τα ἄλλα αυτοί δεν θεωροῦνται συνωμότες και έγκληματίες κατά της ανθρωπότητας, ἄλλα όποιος έχέφρων ἀποκαλύπτει, αυτά που οι ίδιοι ἀποκαλύπτουν, αυτός θεωρείται συνωμοσιολόγος!

Ίδιαιτέρως έκμεταλλεύτηκαν τό θέμα της υγείας, προκαλώντας διάφορες ``πανδημίες``, γρίπη πουλερικῶν, γρίπη χοίρων και τώρα για τους ανθρώπους τον κορωναιό. Έχουν φαλκιδεύσει όλο τον πλανήτη γή, σε μία πρωτοφανή και μεγάλη έγκληματική περιπέτεια, ή όποία θα αλλάξει τα πάντα και θα στοιχίσει έκατομμύρια θύματα.

Για να μή υπάρχουν αντιδράσεις, ιδιαίτέρως στόχευσαν την Έκκλησία. Και μόνο μέσα σε έναν χρόνο, κατώρθωσαν να ανατραποῦν λειτουργικά, έκκλησιαστικά και θεολογικά θεμελιώδη δομικά στοιχεία της, τα όποια μέχρι τώρα, λειτουργούσαν και συνιστούσαν μία ολόκληρη δυσχιλιόχρονη ιστορία και παράδοσι, από την εποχή του Χριστού και των Άποστόλων, μέχρι σήμερα. **Έάν ή θεσμική Έκκλησία δεν προλάβει να ανασυγκροτηθεῖ, θα έχει ως συνέπεια την ακύρωσι της αποστολής της εν τῷ κόσμῳ, που είναι ή σωτηρία του ανθρώπου.**

Το θέμα της υγείας σκορπίζει τον φόβο σε όλους, διότι θυμίζει θάνατον. Η κοσμική έξουσία, θέλοντας να ``προστατεύσει``, όπως ισχυρίζεται την δημόσια υγεία, χρησιμοποίησε ως ψυχολογικό όπλο, την τρομοκρατία, και δια της καθημερινής ανακοινώσεως ``κρουσμάτων``, της λεγομένης ``πλύσεως έγκεφάλου``, και προπαγάνδας από τα ΜΜΕ, και δια χρηματικῶν προστίμων, κατώρθωσε να μάς έπιβάλλει, πρώτα την χρῆσι της μάσκας, ή όποία δῆθεν μάς προστατεύει από την μετάδοσι του ιού. Αυτό ιατρικῶς, βέβαια δεν εϋσταθεῖ, είναι ένα ἀπατηλό τέχνασμα για να πετύχουν τους άπώτερους σκοπούς τους, που αναφέραμε παραπάνω. Τό παράλογο είναι, ότι όλοι όσοι φοροῦν μάσκα κολλοῦν τον ίό και διασωληνώνονται στις ΜΕΘ. Έπέβαλε τα ύποχρεωτικά, προληπτικά (Rapid Tests), και τώρα τό δῆθεν ``προαιρετικό`` έμβόλιο, τό όποιο, θα

γίνει υποχρεωτικό και αυτό, και έτσι απολαμβάνουμε όλοι μας αυτήν την υπέροχη ``δημοκρατία``, που κατέληξε στην χειρότερη φασιστική τρομοκρατία, που έχει ζήσει ποτέ ή άνθρωπότης.

Το έμβολιο, όπως διενεργείται, έχει όλα τα χαρακτηριστικά, τις προδιαγραφές και τις επιπτώσεις **τοῦ σφραγίσματος** τῆς Ἀποκαλύψεως. Διότι ὅσοι δὲν τὸ κάνουν, θὰ ἔχουν κυρώσεις, δὲν θὰ μποροῦν νὰ ταξιδεύουν, νὰ πωλοῦν καὶ νὰ ἀγοράζουν, νὰ ἐργάζονται, νὰ ἔχουν μισθὸ, διότι θὰ διώκονται ἀπὸ τὶς ἐργασίες τους κλπ. Θὰ ἔχουμε κοινωνικὲς διακρίσεις καὶ ρατσισμό. Αὐτὰ δὲν μᾶς παραπέμπουν στὰ τῆς Ἀποκαλύψεως; **«καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους... ἵνα δώσουσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα (σήμερα ἐμβόλιο)»**, (Ἀποκ. ιγ',17), μήπως ἤδη ἔχουμε ἓνα εἶδος σφραγίσματος;

Βέβαια ἀκόμη δὲν δίνουν χάραγμα στὸ χέρι ἢ στὸ μέτωπο, θὰ εἶναι τὸ ἐπόμενο βῆμα, ἤδη ζητοῦν πιστοποιητικὸ ἐμβολίου καὶ αὔριο θὰ βάλουν καὶ τὸ τσιπάκι στὸ χέρι, τὸ ἔχουν ἔτοιμο. Οἱ χιλιάδες θάνατοι καὶ οἱ φοβερὲς παρενέργειες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ ἐμβόλιο, καὶ ἔχουν ἤδη καταγραφεῖ σὲ ὅλον τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐπιμελῶς τὰ κρύβουν καὶ παραπληροφοροῦν τὸν ἀφελῆ λαό, γιὰ ὅλα αὐτὰ, οἱ ἐμβολιαζόμενοι δὲν φοβοῦνται; Αὐτοὶ δὲν εἶναι θάνατοι; Ἀλλὰ κανεῖς, βέβαια δὲν ἐνδιαφέρεται καὶ δὲν λαμβάνει εὐθύνη! Ἡ ἀσθένεια, καὶ ὁ φόβος τοῦ θανάτου, ἐργαλειοποιήθηκαν πολὺ τεχνιέντως, μὲ μία πληρωμένη καὶ πρωτοφανῆ προπαγάνδα γιὰ νὰ ὀδηγήσουν ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα στὴν ἀπελπισία καὶ στὴν αὐτοκτονία. Καὶ οἱ χριστιανοὶ ἀνέθεσαν τὴν ἐλπίδα τους σὲ ἓνα τέτοιο ἐμβόλιο καὶ ὄχι στὸν Θεὸν!

Τὸ θέμα τοῦ κορωναιῶ, ὅμως γιὰ ἐμᾶς, δὲν μόνο ἰατρικὸ, ἀλλὰ πρωτίστως εἶναι πνευματικὸ καὶ θεολογικὸ. Θὰ προσπαθήσουμε, λοιπὸν νὰ δοῦμε τὸ θέμα ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ, τὴν πνευματικὴ καὶ θεολογικὴ, ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὁποία ὤφειλε νὰ τὸ ἀντιμετώπιζε καὶ ἡ ἴδια ἡ θεσμικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκανε.

Ἐπειδὴ, ὅμως καὶ ἐδῶ στὸ Ἅγιον Ὄρος δὲν ἐκφράζεται πλέον τὸ ἀγιορειτικὸ φρόνημα, ἀλλὰ οἱ λίγοι, οἱ κατέχοντες τὴν ἐξουσίαν ἐκφράζουν μόνον τοὺς ἑαυτοὺς τους, καὶ τὴν γνώμη τους, τὴν ὁποίαν μὲ τὸν τρόπο τους τὴν ἐπιβάλλουν, τελικῶς καὶ στοὺς διαφωνοῦντας. Γιὰ αὐτὸ ἐπικρατεῖ μιὰ στάσι σιωπῆς καὶ ἀδιαφορίας ἐναντι τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τόσο ἐμᾶς τοὺς Ἀγιορεῖτες μοναχοὺς, ὅσο καὶ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς. Δὲν ὑπάρχει ἐκ μέρους τους ὑπευθυνότητα καὶ ἐνημέρωσι, ὑπάρχει φίμωσι λόγου, δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ διαμαρτυρηθοῦμε, περιφρονοῦν καὶ εἰρωνεύονται κ.α. Ἔτσι ἔπαψαν πιά νὰ μᾶς ἐμπνέουν, καὶ ἔχει χαθεῖ ἡ ἐμπιστοσύνη. Ἐρήμην ἡμῶν, ἀποφασίζουν γιὰ ἐμᾶς χωρὶς ἐμᾶς, καὶ μάλιστα γιὰ θέματα τόσο σοβαρά, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄμεση ἐπίπτωσι στὴν σωτηρία μας, καὶ ἀπειλεῖται ἀκόμη καὶ αὐτὴ ἡ βιολογικὴ ζωὴ μας.

Γιὰ αὐτὸ καὶ ἐμεῖς σὰν ἀπλοὶ Ἀγιορεῖτες, θεωρήσαμε καθῆκον μας, νὰ ἀκουσθεῖ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ μιὰ ἄλλη διαφορετικὴ φωνή. Θὰ θέλαμε, λοιπὸν νὰ δοῦμε καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουμε αὐτὰ τὰ θέματα ὄχι μὲ κοσμικὸ φρόνημα καὶ φοβικὰ, ὅπως ἀντιμετωπίζονται μέχρι τώρα, ἀλλὰ προβάλλοντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, μέσα ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τὸν λόγον τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Μόνο μέσα ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τοὺς Πατέρες, οἱ Ὁρθοδοξοὶ καὶ ἰδιαίτερα οἱ μοναχοὶ δύνανται νὰ ἴστανται ἐπὶ στερεοῦ ἐδάφους γιὰ νὰ μὴ πλανῶνται καὶ ἐτέρους νὰ πλανοῦν.

Γνώσις καὶ υγεία.

Ὁ πεπτωκὸς ἄνθρωπος φοβᾶται τὴν ἀσθένεια καὶ τὸν πόνο σὰν τὸ μεγαλύτερο κακὸ, ὅμως ἡ Ἁγία Γραφή καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες βλέπουν τὰ πράγματα διαφορετικὰ.

Εἰσαγωγικὰ, εἶναι καλὸ νὰ δοῦμε τι μᾶς λέγει γιὰ τὸ θέμα τῆς γνώσεως- ἐπιστήμης, καὶ τῆς υγείας, ἡ ὁποία στὴν ἐποχὴ μας ἔχει θεοποιηθεῖ, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγίστους σοφοὺς καὶ κατὰ κόσμον καὶ κατὰ Θεὸν, ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητῆς:

«Καλὴ ἡ γνώσις τῆ φύσει, ὁμοίως καὶ ἡ υγεία, ἀλλὰ τάναντία τοὺς πολλοὺς ἤπερ ταῦτα ὦνησεν».

Εἶναι, καλή ἢ γνώσις (γενικὰ τῆς φύσεως καὶ τῶν πραγμάτων ποὺ μᾶς περιβάλλουν), καθὼς καὶ ἡ ὑγεία γιὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ ὅμως γιὰ τοὺς πολλοὺς, τὰ ἀντίθετα τοὺς ὠφελοῦν περισσότερο. **«Τοῖς γὰρ φαύλοις οὐκ εἰς καλὸν ἢ γνώσις συμβαίνει, εἰ καὶ τῆ φύσει, ὡς εἴρηται ἐστὶ καλὴ»**. Γιὰ τοὺς φαύλους ἀνθρώπους, ἢ γνώσις ἂν καὶ εἶναι ἀπὸ τῆ φύσις τῆς καλῆς, (διότι εἶναι δῶρο Θεοῦ), καταντᾶ βλαβερὴ γιὰ αὐτοὺς (διότι τὴν χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸ κακὸ καὶ ἐπηρεάζουν καὶ τοὺς ἄλλους πρὸς τὸ κακὸ). **«Ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὑγεία, οὐδὲ πλοῦτος οὐδὲ χαρὰ. Οὐ γὰρ συμφερόντως τούτοις κέχρηται»**. Ὅπως ἐπίσης οὔτε ἡ ὑγεία οὔτε ὁ πλοῦτος οὔτε καὶ ἡ χαρὰ ἀκόμη, δὲν μᾶς ὠφελοῦν, διότι δὲν τὰ χρησιμοποιοῦμε πρὸς τὸ πνευματικὸ μας συμφέρον, τὴν σωτηρία. **«Ἄρα οὖν τάναντία τούτοις συμφέρει»**. Ἄρα λοιπὸν σ' αὐτοὺς, (ποὺ δὲν κάνουν καλὴ χρῆση αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν), συμφέρουν τὰ ἀντίθετα, δηλαδὴ ἡ ἀσθένεια, ἢ φτώχεια καὶ οἱ θλίψεις. **«Ὁυκοῦν οὐδὲ ἐκεῖνα κακὰ τῷ ἰδίῳ λόγῳ τυγχάνει, εἰ καὶ δοκεῖ κακὰ εἶναι»**. Οὔτε καὶ αὐτὰ εἶναι κακὰ, σύμφωνα μὲ τὴν λογικὴν, ἂν καὶ φαίνονται κακὰ.

Τὸ κακὸ, ὅπως λένε οἱ Πατέρες δὲν ἔχει ὑπόσταση, διότι ὁ Θεὸς ἐποίησε μόνον τὸ ἀγαθόν, ἀλλὰ λαμβάνει ὑπόσταση ἀπὸ τὴν δικὴ μας ἀμέλεια τοῦ νοῦ, **« ἢ τῶν κατὰ φύσιν τοῦ νοῦ ἐνεργειῶν ἀμέλεια»**, καὶ τελικὰ κακὸ εἶναι ἡ ἐσφαλμένη χρῆση τῶν νοημάτων, τὴν ὁποία ἀκολουθεῖ ἢ παράχρησις τῶν πραγμάτων, **« τὴν κακίαν ἣτις ἐστὶν ἡ ἐσφαλμένη χρῆσις τῶν νοημάτων, ἢ ἀκολουθεῖ ἢ παράχρησις τῶν πραγμάτων»**. (Ἀγίου Μαξίμου Κεφάλαια περὶ ἀγάπης, 77, 82, ΕΠΕ, 14, σ. 248, 250).

Βλέπουμε, ὅτι ἡ ἐσφαλμένη χρῆσις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας γιὰ σκοποὺς καθαρὰ κερδοσκοπικοὺς καὶ ἡ ἀλαζονεία, ὠδήγησε καὶ στὴν παράχρησις τῶν πραγμάτων. Διότι, λέγουν οἱ Πατέρες, ἔργον τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἐπιστήμης κλπ. εἶναι ἡ μελέτη τῶν ὄντων, ἐνῶ τῆς θεολογίας εἶναι ἡ μελέτη καὶ ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐπιστήμη μπορεῖ νὰ κινῆται μόνον μέσα στὴν κτιστότητα τῶν πραγμάτων, γι' αὐτὸ καὶ ὅταν, ἐκφύγει ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς, τότε καταλήγει σὲ ματαιοπονία καὶ ἀπὸ σοφία γίνεται πανουργία, **« σοφία χωριζομένης ἀρετῆς πανουργία γὰρ ἐστὶ»** καὶ **«ἀρχὴ σοφίας φόβος Θεοῦ»**. Ἔχουμε διὰ τῆς θεοποιημένης γνώσεως-ἐπιστήμης ἐπαναφορὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Βαρλααμιτισμοῦ τῆς Δύσεως. Σύμφωνα μὲ τὸν πλατωνισμὸ τοῦ Βαρλαάμ ἡ ὕλη καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι στοιχεῖα αὐτοτελῆ καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ὑπερβατικὸς καὶ ὡς ὑπερβατικὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπεμβαίνει στὰ πράγματα τοῦ κόσμου καὶ ἐπομένως δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται λόγος γιὰ ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, γενικὰ στὸν κόσμον. Οἱ ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὸν Βαρλαάμ εἶναι ἀπλᾶ ὀνόματα ἢ πλάσματα φαντασίας καὶ σύμβολα. Ἐνας Θεὸς, ὅμως χωρὶς ἐνέργειες, ποὺ δὲν ἐνεργεῖ στὰ τοῦ κόσμου, σημαίνει ἓνα Θεὸ χωρὶς οὐσία, χωρὶς ὕπαρξι, ἀνύπαρκτος. Αὐτὸν τὸν ἀνύπαρκτον Θεὸν τὸν ἀντικαθιστᾶ, σήμερα ὁ ἀνθρώπος μὲ τὴν γνώσι, τὴν ἐπιστήμη, τὴν ἰατρικὴ καὶ διὰ τοῦ νοῦ, ἐπεμβαίνει καὶ λύνει τὰ τῶν ἀνθρώπων προβλήματα. Γιὰ αὐτὸ καὶ ἀρχιεπίσκοπος προτρέπει: **« Νὰ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στοὺς ἐπιστήμονες, στοὺς εἰδικοὺς αὐτοὺς ἀνθρώπους. Νὰ τρέξουμε νὰ ἐμβολιασθοῦμε»**. Ἐμπιστοσύνη, λοιπὸν στοὺς ἐπιστήμονες, ἔχει γίνει ὑπερβατικὸς ὁ Χριστὸς, ἢ Παναγία καὶ οἱ Ἅγιοι, ἔπαυσαν νὰ ἐπεμβαίνουν νὰ ἐνεργοῦν στὴ ζωὴ μας, σύμφωνα μὲ τὸν Νεοβαρλααμιτισμὸ... Ἐκλείσαν τοὺς ναοὺς καὶ ἔπαυσαν τὴν τέλεσι τῶν μυστηρίων.

Κακὸ δὲν εἶναι ἡ ἀσθένεια, κακὸ εἶναι μόνον ἡ ἀμαρτία.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν ἀντίθετη θέσι μὲ τοὺς σημερινοὺς ἄπατερεις τῆς μεταπατερικῆς ἐποχῆς. Ὁ Μ. Βασίλειος στὴν ὁμιλία του, περὶ τοῦ, **«ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι αἴτιος τῶν κακῶν»** λέγει : **« Κάθε κακὸ δὲν εἶναι κακὸ. Κακὰ εἶναι οἱ ἀμαρτίες. Κακὰ δὲν εἶναι ὅσα μᾶς προκαλοῦν ὀδύνη στὸ σῶμα, ὅπως οἱ ἀρρώστειες καὶ τὰ τραύματα, ἢ φτώχεια, οἱ ταπεινώσεις, οἰκονομικὲς ζημιές, θάνατοι συγγενῶν, τὰ ὁποῖα ἐνεργεῖ (κατὰ παραχώρησι Θεοῦ) πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς, ὁ σοφὸς καὶ ἀγαθὸς Κύριος. Κακὸ εἶναι μόνον ἡ ἀμαρτία, καὶ ἀρχὴ καὶ ρίζα τῆς ἀμαρτίας εἶναι τὸ δικὸ μας αὐτεξούσιον. Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὰ πάντα «καλὰ λίαν». Τὸ κακὸν εἶναι στέρησις τοῦ ἀγαθοῦ. Ἡ ἀμαρτία ἔφερε τὸν θάνατο, τὴν φθορὰ καὶ τὶς ἀσθένειες. Ὅποιος ἀπέχει ἀπὸ τὴν ἀμαρτία ἀπέχει καὶ ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ἀμαρτίας. Ὅποιος δελεάζεται ἀπὸ τὴν ἡδονὴ τῆς ἀμαρτίας, τότε αὐτὸς γίνεται αἴτιος τῶν δεινῶν ποὺ ἐπέρχονται κατ' αὐτοῦ. Τότε ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει**

παιδαγωγικά και πρὸς θεραπείαν τῆς ψυχῆς του, νὰ ἔρχονται ἀσθένειες, συμφορές, θάνατοι κλπ. « Ὅπως, λοιπὸν **δὲν εἶναι αἷτιος** τῆς ἐγγειρήσεως καὶ τῆς τομῆς ἢ τοῦ καυτῆρος, **ὁ ἰατρός, ἀλλὰ ἡ νόσος**, ἔτσι καὶ οἱ ἀφανισμοὶ τῶν πόλεων (ἀσθένειες, θάνατοι, πόλεμοι, σφαγές κλπ), προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀμετρία τῶν ἀμαρτανόντων καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ παραχωρεῖ ὁ Θεὸς, γιὰ νὰ περικόπτουν τὴν αὔξησιν τῆς ἀμαρτίας.(βλ. Μ.Βασιλείου. Ὅτι οὐκ ἔστιν αἷτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός. ΡΓ 31,σ. 330).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς λέγει, ὅτι τὸ κακὸ ἔχει δύο σημασίες: « Ἀλλὰ καὶ ὅταν λέγει « τὸν Θεὸν κτίζειν κακὰ καὶ μὴ εἶναι ἐν τῇ πόλει κακία, ἢν ὁ Κύριος οὐκ ἐποίησεν». (Ἀμ.3,6), δὲν παρουσιάζει τὸν Θεὸν ὡς αἷτιον τῶν κακῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ λέξις κακία ἔχει δύο σημασίες· ἄλλοτε σημαίνει τὸ κακὸ αὐτὸ ἀπὸ τὴν φύσιν του(σ.σ μετὰ τὴν πτώσιν), καὶ αὐτὸ εἶναι **κάθε τι ποὺ εἶναι ἀντίθετο πρὸς τὴν ἀρετὴ καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ**· καὶ ἄλλοτε σημαίνει αὐτὸ ποὺ εἶναι κακὸ καὶ γεμᾶτο ταλαιπωρίες, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τὴν δική μας, δηλαδὴ τὴν αἴσθησιν ποὺ βιώνεται ὡς κακὸ καὶ ἐπίπονο, ὅπως οἱ θλίψεις, οἱ ἀσθένειες, ἐπιδημίες, ἐπιφορές κλπ. Αὐτὰ φαινομενικὰ εἶναι κακὰ, ἐπειδὴ εἶναι ὀδυνηρὰ, στὴν πραγματικότητα, ὅμως εἶναι καλὰ· διότι γίνονται αἰτία ἐπιστροφῆς καὶ σωτηρίας σὲ αὐτοὺς ποὺ συνέρχονται. Ἡ Γραφή λέγει. ὅτι αὐτὲς οἱ θλίψεις γίνονται μὲ τὴν παραχώρησιν τοῦ Θεοῦ». (Ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. ΕΠΕ, σ. 524).

Τελικὰ, σύμφωνα καὶ μὲ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Χρυσόστομο, τίποτε δὲν εἶναι στὸν κόσμον κακὸ, παρὰ μόνον ἡ ἀμαρτία. « **Οὐδὲν κακὸν, ἀμαρτία μόνον... Καὶ τὸ κακὸν οὐδὲν ἕτερόν ἐστι, ἀλλ' ἢ τὸ παρακοῦσαι Θεοῦ**». (Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Ὁμιλία εἰς Ματθαῖον ΡΓ 58, 1193, 5959, 3).

Εἶναι ἀνάγκη, λοιπὸν νὰ συνειδητοποιήσουμε πὼς ἡ μεγάλη καὶ διαχρονικὴ νόσος τῆς πεπτωκυῖας φύσεώς μας εἶναι ἡ ἀμαρτία μας. Ὅλα τὰ ἄλλα, οἱ ἀσθένειες, οἱ ἐπιδημίες, οἱ συμφορές, οἱ καταστροφές κλπ εἶναι **τὰ φάρμακα** τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ ὁ ἀγαθὸς Θεός, **εἶναι τὰ μέσα πρὸς θεραπείαν αὐτῆς τῆς νόσου τῆς ἀμαρτίας, γιὰ νὰ μᾶς φέρει σὲ μετάνοια καὶ σωτηρία**. Καὶ ἡ κρίσις τοῦ κορωναϊοῦ εἶναι κυρίως ἀποτέλεσμα τῶν ἀμαρτιῶν μας (ἐκκλητος βίος, παρὰ φύσιν ἀμαρτήματα κλπ.). **Ὁφείλεται στὴ μεγάλη ἀποστασία μας ἀπὸ τὸν Θεὸν, ὡς λαὸς, καὶ κυρίως στὴν προδοσίαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἡ θεραπεία εἶναι μία ἢ μετάνοια καὶ ἡ ἐπιστροφή στὸν Θεό**.

Ἡ μάσκα καὶ τὸ ἐμβόλιο εἶναι σύμβολα ὑποταγῆς καὶ προσβάλλουν τὸν ἄνθρωπον ὡς εἰκόνα Θεοῦ.

Ἡ θεσμικὴ Ἐκκλησία ἀντιμετώπισε ἐξ ἀρχῆς τὰ πράγματα ὄχι ἐκκλησιαστικὰ, ἀλλὰ μὲ **κοσμικὸ καὶ φοβικὸ φρόνημα**. Ὅχι μὲ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ σύμφωνα μὲ τὴν Ἁγία Γραφή, καὶ τὴν θεολογίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τὴν ὑπερδισχιλιετῆ παράδοσί της. Ἔτσι οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ ἱερεῖς ὑποτάχθηκαν ἀμέσως, χωρὶς καμία ἀντίρρηση, στὶς κυβερνητικὰς ἀποφάσεις, μιᾶς καθαρὰ ἄθεης καὶ κοσμικῆς ἀντιλήψεως περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ υἰοθέτησαν τὰ πάντα, ἔκλεισαν τοὺς ναοὺς καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔφεραν καὶ τὴν χρῆσιν τῆς μάσκας μέσα στοὺς ἱεροὺς ναοὺς κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν θείων μυστηρίων, μὴ διαχωρίζοντας τὴν ἱερότητα τοῦ ἱεροῦ χώρου τοῦ ναοῦ ἀπὸ τοὺς ἄλλους κοινούς χώρους.

Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

Ἐμεῖς, ὅμως θὰ δοῦμε τί διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή του, πρὸς τοὺς πρώτους Χριστιανοὺς, κάνει

λόγο περι άκατακαλύπτου κεφαλής. Τι σημαίνει αυτό για έμας τούς σύγχρονους Χριστιανούς; « **Πᾶς άνήρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ**». (Α΄ Κορ. ια΄, 4).

Έρμηνεύει ο Ίερὸς Θεοφύλακτος :« **Τὸ γὰρ κεκαλύφθαι τὴ κεφαλὴν, ἐξουσίαν ἐπιτιθέναι τῇ κεφαλῇ ἐστίν· ἀντὶ γάρ ἐξουσιαστοῦ ἐστὶ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς κάλυμμα, καὶ σημεῖον ὑποταγῆς**». Δὲν ἐμποδίζει τὸν άνδρα νὰ ἔχει τὴν κεφαλὴ του σκεπασμένη, ἀλλὰ μόνο ὅταν παρίσταται σὲ προσευχὴ ἢ προφητεῖ...Πῶς ὅμως καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ; Διότι ὁ άνήρ ἐνῶ ἔχει γεννηθεῖ ἄρχοντας καὶ ἐξουσιαστής μὲ τὸ νὰ καλύπτει τὴν κεφαλὴν του πίπτει καὶ θέτει τὸν ἑαυτό του ὑπὸ ἐξουσία. Μὲ τὸ νὰ ἔχει καλυμμένη τὴν κεφαλὴ του, ἐπιθέτει ἐξουσίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, διότι τὸ κάλυμμα εἶναι ἀντὶ τοῦ ἐξουσιαστοῦ καὶ εἶναι σημεῖον ὑποταγῆς».

« καὶ οὕτω καταισχύνει τὸν Χριστὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ». « Καταισχύνει, ὅμως καὶ τὸν Χριστὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, σμικρύνοντας, ἔτσι τὸν ἑαυτό του τὸν κάνει ἀνελεύθερο. Ὅπως τὸ μικρὸ σῶμα καταισχύνει τὴν κεφαλὴ. ἔτσι καὶ αὐτὸς ὁ ὁποῖος ὄντας ἐλεύθερος καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ (πλασμένος) καὶ αὐτεξούσιος, μὲ τὸ νὰ καλύπτει τὴν κεφαλὴ του καὶ τιθέμενος ὑπὸ ἐξουσίαν, καταισχύνει, τὸν Χριστὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματός του». Γιατὶ ὁ Ἀπόστολος τὸ θεωρεῖ ἐγκλημα αὐτὸ ; Διότι « Σύμβολον ἔχει δοθεῖ γιὰ τὸν άνδρα καὶ γιὰ τὴν γυναῖκα. Γιὰ τὸν άνδρα ὡς σύμβολο ἀρχῆς καὶ γιὰ τὴν γυναῖκα ὡς σύμβολον ὑποταγῆς...Πῶς, λοιπὸν δὲν εἶναι ἐγκλημα τὸ νὰ παραβαίνει κάποιος τούς ὅρους τῆς φύσεως καὶ ὁ μὲν άνδρας νὰ τρέφει κόμη ἢ δὲ γυναῖκα νὰ ἔχει ἀσκεπῆ τὴν κεφαλὴ της »; (Έρμηνεία Ίεροῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας πρὸς Κορινθίους Α΄, PG 124,σ. 696).

Αφοῦ εἶδαμε πόσο ἀσεβὲς εἶναι νὰ καλύπτει ὁ άνδρας τὴν κεφαλὴ του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ , πόσω μᾶλλον νὰ καλύπτει τὸ πρόσωπό του μὲ μιὰ μάσκα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

Τὸ κάλυμμα τοῦ προσώπου τοῦ Μωϋσέως.

Οἱ Ἰσραηλιτες ἐπειδὴ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀτενίζουν τὸ πρόσωπο τοῦ Μωϋσέως ποὺ ἔλαμπε ἀπὸ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐζήτησαν νὰ τὸ καλύψει.

« Καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τούς υἱούς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου». (Β΄ Κορ. γ΄, 14).

«Δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐμεῖς νὰ καλυπτόμαστε, ὅπως ὁ Μωϋσῆς, διότι εἶστε δυνατοὶ ἐσεῖς, νὰ δεῖτε αὐτὴν τὴν δόξαν, τὴν ὁποῖαν ἐμεῖς ἔχουμε, τοῦ εὐαγγελίου, ἂν καὶ εἶναι λαμπρότερη ἀπὸ ἐκείνη. Τούτέστιν δύνασθε νὰ νοεῖτε τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ τὸ εὐαγγέλιο καὶ δὲν χρειάζεται νὰ ἀποκρύπτομε αὐτὰ, σὰν μὲ κάποιο ἄλλο κάλυμμα τῆς ἀσάφειας. Διότι, οἱ Ἰσραηλιτες, ὄντες παχεῖς(στὴν διάνοια) δὲν μποροῦσαν νὰ δοῦν, ὅτι ὁ νόμος θὰ ἔχει τέλος καὶ ὅτι θὰ καταργηθεῖ· διότι τὸ κάλυμμα δείχνει τὴν παχεῖαν αὐτῶν διάνοιαν». **Τὸ κάλυμμα τοῦ προσώπου φανερῶνει παχεῖα διάνοια.**

« Ἀλλὰ ἐπωρώθησαν τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται». « Ἐπωρώθη, λέγει ὁ νοῦς αὐτῶν καὶ γιὰ αὐτὸ οὔτε οἱ τότε ἔβλεπαν οὔτε καὶ οἱ σημερινοὶ (Ιουδαῖοι), ὡς πεπωρωμένοι, διότι ἔχουν τὸ ἴδιο κάλυμμα, ὅπως ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, δηλαδὴ τὴν ἐπιπόλαια ἀνάγνωσι τοῦ νόμου (Μωϋσέα ὠνόμασε τὸν νόμον ὁ Χριστὸς)...καὶ οὔτε ἀνακαλύπτεται σὲ αὐτούς, οὔτε διαγινώσκεται, ὅτι ὁ Χριστὸς ἔμελλε νὰ καταργήσῃ τὴν Παλαιάν (τὴν σκιάν τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθοῦσης). Ὡστε τὸ πταῖσμα ἦταν τῆς ἰδικῆς τους γνώμης, διότι ἡ **πώρωση εἶναι ἀμάρτημα γνώμης**. Μὴ, λοιπὸν θαυμάζετε γιὰτὶ δὲν μποροῦσαν νὰ δοῦν τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ ». (βλ. ὁ.π Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας σ. 832-833).

Συμπέρασμα.

Ἡ χρῆσις τῆς μάσκας ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ προσβάλλει τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου, ὡς τόπου μυστηρίου καὶ τὴν κοινωνία μας μετὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ.

Ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερα, ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς Χριστιανοὺς μετὰ τὴν χρῆσις τῆς μάσκας ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, τὸ ἀμάρτημα τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ. Ὅπως τότε οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ κάλυμμα γατὶ ἦταν ἐπιπόλαιοι στὴν ἀνάγνωση τοῦ νόμου καὶ κατέληξαν στὴν πώρωση λόγῳ τῆς πτωχῆς τους διανοίας, καὶ αὐτὸ ἦταν ἀμάρτημα τῆς ἰδικῆς τους γνώμης, δηλαδὴ τοῦ γνωμικοῦ θελήματός τους, ἐπειδὴ δὲν κατανοοῦσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, γιὰ αὐτὸ καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀτενίζουσαν στὸ πρόσωπο τοῦ Μωϋσέως. Ἔτσι καὶ σήμερα ὅσοι φοροῦν μάσκα καὶ καλύπτουσαν τὸ πρόσωπό τους καὶ μάλιστα μέσα στὸν ναὸ, δὲν μποροῦν νὰ βλέπουσαν τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Καθιστοῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἀναξίους τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκπίπτουσαν ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς χάριτος τοῦ εὐαγγελίου στὸν μωσαϊκὸ νόμο τῆς δουλείας, διότι *«ἐπωρώθησαν τὰ νοήματα αὐτῶν»* πρὸς τὸ « μὴ ἀτενίσαι» τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὁ Χριστὸς καλύπτεται καὶ ἀποστρέφει ἀπὸ αὐτοὺς τὸ πρόσωπό Του.

Συνεπῶς, ὅσοι φοροῦν μάσκα προσβάλλουσαν, καὶ ἀθετοῦσαν τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου, ἐξισώνουσαν τὸν ἱερὸ χῶρο τοῦ ναοῦ μετὰ τοὺς ἄλλους κοινούς χώρους π.χ τῆς ἀγορᾶς, καὶ αὐτὸ συνιστᾷ ἀποϊεροποίησι τοῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας.

« Οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου καὶ ἐβεβήλουσαν τὰ ἅγια μου· ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελον καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον» (Ἰεζκ. κγ', 26). Οἱ ἱερεῖς, λέγει ὁ Θεὸς ἀθέτησαν τὸν νόμον μου καὶ ἐβεβήλωσαν τὰ ἅγια μου, **διότι δὲν διεχώριζαν**, «οὐ διέστελον» ἀνάμεσα στὸ ἅγιο καὶ τὸ βεβήλο καὶ ἀνάμεσα στὸ καθαρὸ καὶ τὸ ἀκάθαρο.

Τὶ εἶναι, ἡ μάσκα; Πρῶτα εἶναι ἓνα σύμβολον ὑποταγῆς σὲ μιὰ ἐξουσία. Εἶναι ἓνα προσωπεῖον ποὺ καλύπτει τὸ πρόσωπό μας ἢ ἓνα φίμωτρο γιὰ νὰ μὴ μιλάμε καὶ νὰ μὴ σκεπτόμαστε, νὰ κρίνουσαν-διακρίνουσαν τὰ πράγματα. Ἡ μάσκα καλύπτει, καὶ παραμορφῶνει τὸ θεοειδὲς πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι πλασμένος κατ' εἰκόνα τοῦ ἀρχετύπου, τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ μάσκα παραμορφῶνει, ἀλλάζει καὶ γελοιοποιεῖ τὴν φύση τοῦ ἀνθρώπου, ἐπηρεάζει τὴν συμπεριφορὰ του, τὴν ψυχολογία καὶ τὸ ἦθος του, καὶ γιὰ αὐτὸ καὶ λαμβάνει καὶ πνευματικὲς, θεολογικὲς καὶ ψυχολογικὲς διαστάσεις. Ὁ ἄνθρωπος ἐκπίπτει ἀπὸ τὴν θεϊκὴ τιμὴ του, **« ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστέ καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες»**, καὶ ἀπὸ εἰκόνα Θεοῦ, ἀπὸ ἐλεύθερη καὶ αὐτεξούσια ὄντοτητα, γίνεται ἓνα *res* (πρᾶγμα) , πρὸς χρῆσιν καὶ κατάχρησιν καὶ τελικὰ ἓνα πειραματόζωο. Ὅλη αὐτὴ ἡ κατάσταση ἔχει πάρει, διαστάσεις ψυχωτικῆς καὶ ψυχοπαθολογικῆς πανδημίας, αὐτὴ εἶναι ἡ ὄντως πανδημία (τρελλάθηκε ὁ κόσμος).

Ἡ μάσκα ἔχει ἀλλάξει τὶς κοινωνικὲς καὶ προσωπικὲς σχέσεις μετὰ τῶν ἀνθρώπων. **Χάθηκε ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον**. Ὁ πλησίον, ὅπου μέχρι χθὲς ἐθεωρεῖτο, ἐν Χριστῷ ἀδελφός, « εἶδες τὸν ἀδελφόν σου εἶδες Κύριον τὸν Θεὸν σου» ἔλεγον μέχρι χθὲς, οἱ κληρικοὶ, καὶ σήμερα ὁ πλησίον μας ἔχει γίνει ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος ἐχθρός. Μάλιστα οἱ ἴδιοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ χριστιανοὶ καταγγέλλουσαν στὴν ἀστυνομία νὰ συλλάβει ὅσους δὲν φοροῦν μάσκα, καὶ συγχρόνως φορώντας τὴν μάσκα τους, προσέρχονται μετὰ ἡσυχῆ συνειδήσι γιὰ νὰ κοινωνήσουσαν! Νὰ κοινωνήσουσαν τί;...

Συνεπῶς, πῶς εἶναι δυνατὸν ἓνας ἐπίσκοπος ἢ ἱερεὺς νὰ φοράει μάσκα ἢ γάντια κλπ, καὶ νὰ κατακαλύπτει, **ἀντὶ νὰ ἀποκαλύπτει** τὸ πρόσωπό του ἐνώπιον τῆς κεφαλῆς του, ποὺ εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ θυσιαστηρίου, καὶ νὰ προσεύχεται καὶ νὰ ἱεουργεῖ μετὰ καλυμμένον πρόσωπον; Πῶς εἶναι δυνατόν! Μέσα στὸν ναὸ, ὅπου εἶναι χῶρος ἱερὸς, χῶρος μυστηρίων, ὅπου καταβαίνει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ καθαγιαίνει ἀκόμη καὶ τὶς σκόνες ποὺ ἐπικάθονται μέσα στὸν ναὸ, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, γι' αὐτὸ καὶ τὰ σκουπίδια τοῦ ναοῦ δὲν τὰ πετᾶμε στὸ κάλαθο τῶν κοινῶν σκουπιδιῶν, ἀλλὰ τὰ καῖμε, αὐτοὶ νὰ

φοβοῦνται μὴ μολυνθοῦν ἀπὸ τὴν θεία κοινωνία καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ σκευή! Αὐτὴ ἡ κατάστασι ἔχει πληγώσει τόσο βαθιὰ τὴν ψυχασύνθεσὴ μας, ἔχει ἀνατρέψει ὀλόκληρη τὴν φυσιολογικὴ ροὴ καὶ ζωῆς μας, ἡ ὁποία γιὰ νὰ ἐπανέλθει στὴν φυσιολογικὴ καὶ ἀνθρώπινη κατάσταση τῆς, θὰ χρειασθεῖ πολὺς χρόνος γιὰ νὰ θεραπεύσει πολλὰς πληγές. Ἄνθρωποι καθημερινῶς αὐτοκτονοῦν καὶ ζοῦν μὲ ψυχοφάρμακα, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ὁμαδικῆς σχιζοφρένειας. Αὐτὰ καὶ τόσα ἄλλα δὲν ἀπασχολοῦν τὴν θεσμικὴ Ἐκκλησία; Ἐνῶ αὐτὰ ἔπρεπε πρωτίστως, νὰ τὴν ἀπασχολήσουν σὰν ζητήματα ἄκρως ἐκκλησιαστικὰ καὶ θεολογικά, τὰ ὁποῖα καὶ **συνιστοῦν ἔκπτωσι ἀπὸ τὴν ὀρθὴ πίστι**, καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετο, ὅπως ἀνακοίνωσε ἡ ΔΙΣ.

Τὸ σῶμα μας εἶναι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Δύναται ἄραγε, ὁ Χριστιανὸς νὰ ἐπιτρέψει νὰ εἰσέλθει στὸ σῶμα του ἓνα ἐμβόλιο, τὸ ὁποῖο παράγεται ἀπὸ ἐκτρωμένα ἔμβρυα;

Ἡ Ἁγία γραφὴ μᾶς διδάσκει ὅτι τὸν ἀνθρώπινο σῶμα εἶναι ἱερὸ καὶ εἶναι ναὸς τοῦ Θεοῦ.

«Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ»;(Α΄ Κορ. στ΄,19). « Μᾶς ἐκφοβίζει ὁ ἀπόστολος ἀκόμη περισσότερο, μὲ τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς, δηλαδὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ μὲ τὴν ἀξία αὐτοῦ ποὺ μᾶς τὸ ἔχει δώσει, ὁ Θεὸς. Εἶστε ναὸς καὶ μάλιστα ἅγιος, γιὰτὶ εἶστε τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Μὴ, λοιπὸν κάνετε **μιαρὸν τὸν ἅγιον ναὸν**. Οὔτε νὰ ἀχρειώσετε τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, διότι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔχετε τὴν δωρεὰν καὶ τὸ Πνεῦμα.

« Καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς». « Ὑπὸ Δεσπότην εἶστε δὲν ἔχετε τίποτε ἰδικὸ σας, οὔτε τὸ σῶμα. Ἀγορασθήκατε μὲ τιμὴ, τουτέστιν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ὡστε τὰ μέλη σας ὅλα ὑπόκεινται σὲ ἄλλον Δεσπότην καὶ ὅπου θέλει ἐκεῖνος πρέπει νὰ τὰ κατευθύνετε. Αὐτὰ τὰ λέγει, ὄχι γιὰ νὰ ἀναίρεσει τὸ αὐτεξούσιον, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς δείξει τὸ δίκαιον, ὅτι πρέπει νὰ δουλεύουμε στὸν Θεὸν ἀφοῦ ἔχουμε ἀγορασθεῖ ἀπὸ Αὐτόν».

« Δοξάσατε δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ» . «Αφοῦ ἀγορασθήκατε, λοιπὸν πρέπει νὰ δοξάσετε τὸν Θεὸν μὲ τὸ σῶμα σας, μὲ τὶς ἀγαθὲς πράξεις ποὺ τελοῦνται διὰ τοῦ σώματος, καὶ νὰ τὸ τηρεῖτε ἅγιον καὶ καθαρὸν. Δοξάζεται ὁ Θεὸς, ὅταν οἱ ἄνθρωποι βλέπουν τὰ καλὰ μας ἔργα καὶ δοξάζουν καὶ αὐτοὶ, μετὰ τὸν Θεὸν».**« καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν».** «Μᾶς δείχνει, ὅτι ὄχι μόνον τὸ σῶμα χρειάζεται νὰ φεύγει τὴν πορνείαν, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ, οὔτε καὶ ἡ διάνοια νὰ μὴ μολύνεται, (πνεῦμα τὴν διάνοια ἐκάλεσε), διότι καὶ στὴν καρδιὰ γίνεται μοιχεία, σύμφωνα μὲ τὸ εὐαγγέλιο». Τὸ σῶμα μας, λοιπὸν καὶ τὸ πνεῦμα μας δὲν μᾶς ἀνήκουν, τὰ ἔχει ἀγοράσει ὁ Χριστὸς μὲ τὸ Θεῖο Του Αἷμα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἡ ἀπόφασι τῆς Δ. Ἱερᾶς Σύνοδος συστήνει τὸν ἐμβολιασμὸ ἐξ ἐμβρυϊκῶν ἐκτρωματικῶν κυττάρων!

Ὅταν, λοιπὸν, ἔρχεται ἡ ἴδια ἡ θεσμικὴ Ἐκκλησία καὶ διὰ τῶν ποιμένων τῆς, μὲ τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν πρωτ. 2997/24 Ἰουνίου 2020 συστήνει ἐκθύμως τὸν ἐμβολιασμὸ στὸν ἑλληνικὸ λαὸ, παραλληλίζοντάς τον πρῶτα μὲ τὸν ἐμβόλιο τῆς εὐλογιᾶς τοῦ 1864, καὶ δευτερον διὰ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς 12-13 Ἰανουαρίου 2021, ἐπανερχεται καὶ πάλιν γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κρατικὴ ἐξουσία, στὸ ἐγκληματικὸ ἔργο τῆς, καὶ μᾶς λέγει ὅτι: **« Τὰ ἐμβόλια δὲν ἀπαιτοῦν τὴν χρῆση καλλιερειῶν ἐμβρυϊκῶν κυττάρων** γιὰ τὴν παραγωγὴ τους. Ἡ ἐπιλογή τοῦ ἐμβολιασμοῦ **δὲν εἶναι ζήτημα θεολογικὸ ἢ ἐκκλησιαστικὸ**, καὶ ἀποτελεῖ ἐλεύθερη προσωπικὴ ἐπιλογή τοῦ κάθε ἀνθρώπου σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἰατρό του, **χωρὶς ὁ ἐμβολιασμὸς νὰ συνιστᾷ ἔκπτωση ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστη καὶ ζωὴ**»!!! (Ἀνακοινωθὲν τῆς ΔΙΣ, 12-13/1/2021).

Ἡ προσφάτως ληφθεῖσα ἀπόφασις τῆς ΔΙΣ ἐλέγχεται θεολογικῶς ὡς αἰρετικὴ καὶ ἔρχεται σὲ πλήρη ἀντίθεσι μὲ τὴν δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

Περιέχουν τὰ ἐμβόλια ἐμβρυϊκὰ κύτταρα ἀπὸ ἐκτρώσεις;

Ὁ θεολόγος καὶ ψυχίατρος καὶ Δρ. Βιοηθικῆς π. Στυλιανὸς Καρπαθίου ἀπέστειλε ἐπιστολὴ στὴν Ἱ. Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅπου ἐρωτᾷ, ἐὰν περιέχουν τὰ ἐμβόλια ἐμβρυϊκὰ κύτταρα ἀπὸ ἐκτρώσεις, ἐπισημαίνοντας καὶ τοὺς πνευματικοὺς κινδύνους.

Ἡ ἀπάντησις τόσο τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βιοηθικῆς ὅσο καὶ τῆς ΔΙΣ ἦταν:

« Τὰ ἐμβόλια δὲν ἀπαιτοῦν τὴν χρῆση καλλιεργείων ἐμβρυϊκῶν κυττάρων γιὰ τὴν παραγωγή τους».

Ἡ ἀπάντησις εἶναι παραπλανητικὴ, διότι ὁ ἐν λόγω θεολόγος καὶ ψυχίατρος καὶ Δρ. Βιοηθικῆς, μὲ δευτέρη ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ΔΙΣ, μᾶς ἀποδεικνύει τὴν μεγάλη ἀπάτη, κάτι φοβερόν. Τόσο ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βιοηθικῆς ὅσο καὶ ἡ ΔΙΣ παραποίησαν τὸ κείμενο, καὶ ἔδωσαν τὸ ἀντίθετο νόημα, γιὰ εὐνοήτους λόγους.

Τὸ κείμενο τῶν ἱατρικῶν ἐργαστηρίων παρασκευῆς τῶν ἐμβολίων ἦταν σαφέστατο: **« Παρ' ὅλο πὺ δὲν ἀπαιτεῖται (require) ἡ ἐν λόγω ἀνθρώπινη κυτταρική σειρά γιὰ παραγωγή ἐμβολίων, ὅμως αὐτὴ χρησιμοποιοῦνται (use).**

Ἡ Δ. Ι. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἀνεκοίνωσε στὸν λαὸ μόνο ὅτι: **« Τὰ ἐμβόλια δὲν ἀπαιτοῦν τὴν χρῆση καλλιεργείων ἐμβρυϊκῶν κυττάρων γιὰ τὴν παραγωγή τους »!** Ἀπέκοψε τὴν οὐσία, πὺ εἶναι καὶ **« ὅμως αὐτὴ χρησιμοποιοῦνται (use)».** Αὐτὸ καὶ μόνον χρῆζει ποινικὴ δίωξη γιὰ ἐξαπάτη, πλαστογραφία καὶ δημαγωγία.

Καὶ σχολιάζοντας ὁ π. Στυλιανὸς, χαρακτηρίζει αὐτὴ τὴν ἐνέργεια ἐγκληματικὴ: **« Γιὰ αὐτὸ, δὲν ἐπιθυμοῦμε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ συμβάλλει ἔστω καὶ ἀθέλητα στὴν ἐπιχειρούμενη « Μεγάλῃ Ἐπαναφορᾷ » (The Great Reset) στὰ πλαίσια τῆς (ἀντιχριστιανικῆς σ.σ) παγκοσμιοποίησης, ἡ ὁποία σήμερα ἐπιχειρεῖται μὲ τὴν χειραγώγηση τῶν μαζῶν, **πάνω στὶς τρομολόγνες ράγες τοῦ κορωνά-ιοῦ,** καὶ τὸ ἀφήγημα περὶ τῆς «σωτηρίας» μας, πὺ στήθηκε μὲ ὄχημα τὸ ἐμβόλιο. Καὶ συνεχίζουν νὰ στήνονται **τέτοια ἐγκλήματα** « γιὰ τὸ καλὸ μας», πάνω στοὺς ἀποτρόπαιους φόνους ἐμβρύων ἀνθρώπων». Καὶ συνεχίζει, **«Τὰ ἐμβόλια κατὰ τοῦ covid-19 πὺ ἐπὶ τοῦ παρόντος χρησιμοποιοῦνται στὴν πατρίδα μας, ἐργαστηριακῶς χρῆζουν τῆς κυτταρικῆς σειρᾶς...ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπινα ἐμβρυακὰ κύτταρα, τὰ ὁποῖα λήφθηκαν ἀπὸ νεφρὸ ἐνὸς ὑγιοῦς θήλεως ἐμβρύου. Τὸ συγκεκριμένο ἔμβρυο « ματαιώθηκε νόμιμα», δηλ. ἐκτρώθηκε, σύμφωνα μὲ τὴν Ὁλλανδικὴ νομοθεσία, τὸ ἔτος 1973, στὸ ἐργαστήριον Alex van der Eb στὸ Leiden τῆς Ὁλλανδίας».****

Ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας, συνεχίζει, εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα στὴν ἀνάληψη αὐτὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τοῦ συνανθρώπου του, ἀναγνωρίζει καὶ σέβεται τὸν ἄνθρωπον ὡς εἰκόνα Θεοῦ, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ στιγμή τῆς συλλήψεως του.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διὰ τεσσάρων Ἁγίων Οἴκουμενικῶν Συνόδων (Γ', Δ', Ε' καὶ ΣΤ') ἀναγνωρίζει τὸν ἄνθρωπον ὡς τέλειον ἐξ ἄκρας συλλήψεως. Ὡς ἐκ τούτου **ὅποιαδήποτε παρέκκλιση ἀπὸ τὴν καταστατικὴ αὐτὴ ἀρχὴ τῆς πίστεώς μας, προσβάλλει τὴν θεϊὰν Δημιουργίαν καὶ κατὰ συνέπεια βρίσκεται, ἀπολύτως ἔξω ἀπὸ τὸ δόγμα καὶ τὸ ἥθος τῆς Ἐκκλησίας»** (βλ. περισσότερα Ἐπιστολὲς τοῦ θεολόγου- ψυχιάτρου, Δρ. Βιοηθικῆς π. Στυλιανοῦ Καρπαθίου γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐμβολίου πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο 15/1/2021 καὶ 19/3/2021).

Ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως, ἡ ἴδια θεσμικὴ Ἐκκλησία ἔστειλε γιὰ νὰ κάνει πρῶτος τὸ ἐμβόλιο, καὶ ἀκολούθησαν καὶ ἄλλοι, διαφημιζοντάς το καὶ προτρέποντας μὲ τὸ **«καλὸ»** παράδειγμά τους τὸν κόσμον νὰ τὸ κάνουν. Διὰ τῶν ἐπισκόπων της, λοιπὸν ἡ ἴδια ἡ θεσμικὴ Ἐκκλησία διεφήμησε τὰ ἐμβόλια τὰ ὁποῖα περιέχουν ἐμβρυακὰ κύτταρα ἐκτρώσεων!

Γνωρίζουμε, ὅμως θεολογικῶς, ὅτι κάθε ἐκτρωσις, ἀποτελεῖ τὸ πιὸ στυγηρὸ ἐγκλημα πὺ γίνεται ἐπὶ τῆς γῆς. Γιατὶ ποτὲ στὴ φύση τῶν ζώων, μιὰ μάνα δὲν σκοτώνει τὸ παιδί της πρὶν τὸ γεννησεῖ! Ἀπὸ αὐτὴ τὴν σατανικὴ θυσία ἔβαλαν στὸ ἐμβόλιο γιὰ νὰ μολύνουν τοὺς ἀνθρώπους(κανιβαλισμὸς). Οἱ ἐκτρώσεις γιὰ τὴν κρατικὴ Ἐκκλησία, προφανῶς δὲν εἶναι τίποτε, ἐξάλλου τὸ εἶπε προσφάτως καὶ ὁ ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἐπίσημος ἐκπρόσωπος τῆς Βιοηθικῆς, **« ὅτι ὅταν φύγει ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα, τὸ σῶμα δὲν εἶναι**

τίποτε» ! Για αυτό και έχουν αποποινικοποιήσει τις έκτρώσεις, για να κάνουν εργαστηριακά πειράματα, για να παρασκευάζουν καλλυντικά, τα χρησιμοποιούν στις τροφές κλπ. το ανθρώπινο σώμα είναι γι' αυτούς ένα εμπορεύσιμο είδος και πειραματικό αντικείμενο.

Η Επιτροπή της Βιοηθικής μοιράζει, επίσης και συγχωροχάρτια στην επιστήμη, λέγοντας: « **Άλλος τὰ σκότωσε και συνεπώς δὲν ὑπάρχει εὐθύνη στους ἔρευνητές, πολλῶ μᾶλλον στους ἐμβολιαζομένους**»! Τὸ δόγμα τῶν Ἰησουϊτῶν σὲ ὅλη τὴν φρικιαστικὴ του ἀπανθρωπία, « **ὁ σκοπὸς ἀγιάζει τὰ μέσα**».

Συμπέρασμα, ἡ θεσμικὴ-κρατικὴ Ἐκκλησία, δι' ὅλων αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν της ἔπαυσε νὰ λειτουργεῖ ὡς Ἐκκλησία Χριστοῦ. Ἀρνήθηκε τὴν πίστι σὴν παντοδυναμία τοῦ Χριστοῦ, ὅπου εἶναι ὁ μόνος ἰατρός ψυχῶν καὶ σωμάτων. Ἐκένωσε(ἄδειασε, ἔκανε κούφιο) τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, διότι συνιστᾷ ξεκάθαρα χωρὶς καμία ἀναστολή τοὺς ἐμβολιασμοὺς, ἔχοντας συγχρόνως καὶ τὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ εὐθύνη καὶ γιὰ ὅλους τοὺς θανάτους καὶ τὶς παρενέργειες τοῦ ἐμβολιασμοῦ, οἱ ὁποῖες θὰ προέλθουν στοὺς ἐμβολιαζομένους. Συνευδοκεῖ μὲ τὰ ἐγκλήματα τῶν ἐκτρώσεων καὶ συνιστᾷ τὸν μολυσμὸ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν σωμάτων.

Ἐμβολιάζονται καὶ στὸ Ἅγιον Ὅρος.

Στὸ Ἅγιον Ὅρος, τὰ πράγματα ἀκολουθοῦν τὸν ἴδιο κατήφορο στὸ κοσμικὸ φρόνημα τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς φοβίας. Ἡ Ἰ. Κοινότητα δὲν λαμβάνει ἐπίσημα, καμία ἀπόφασι μὲ δικὴ της εὐθύνη γιὰ τὰ μέτρα προστασίας κατὰ τοῦ κορωναιοῦ, μάσκα, τέστ καὶ ἐμβόλια, τὰ ὁποῖα καὶ ἐδῶ μᾶς ἔχουν ἐπιβάλλει. Αὐτὰ ἀποφασίζονται ὄχι ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Κοινότητα, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ``φιλόφρονες`` αἰσθήματα τοῦ κ. πολιτικοῦ Διοικητοῦ. Μήπως ἔχουμε κατὰ τοῦ Αὐτοδιοικητοῦ τοῦ Α Ο καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀλλάξει καὶ ὁ ΚΧΑΟ; Ἔτσι «...μὲ πρωτοβουλία τοῦ κυρίου Διοικητοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὸ Κέντρον Ὑγείας Ἁγίου Ὁρους θὰ ἀποτελεῖ ἐβουλοσθῆριον...τῶν ἐνδιαφερομένων **οἰκιστῶν** (ὄχι Μοναχῶν) καὶ ἐργαζομένων». Α.Π.Φ: 1.10/271/ΑΣ336. Καρυὲς 16 Δεκεμβρίου 2020.

Στὸ πρῶτο Σάββατο τῶν Νηστειῶν, ὅπου ἐορτάζουμε τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος, ὁ ὁποῖος παρουσιάσθηκε στὸν πατριάρχη Κων/πόλεως καὶ τὸν προειδοποίησε, ὅτι ὁ αὐτοκράτορας Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, γιὰ νὰ μολύνει τοὺς Χριστιανοὺς, ὅπου κατὰ τὴν περίοδο τῆς Σαρακοστῆς καθαρίζονται διὰ τῆς νηστείας, διέταξε νὰ μολύνουν τὰ τρόφιμα τῆς ἀγορᾶς μὲ αἵματα ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, καὶ συνέστησε στὸν πατριάρχη νὰ μοιράσει στὸν λαὸ κόλλυβα (σιτάρι βρασμένο) γιὰ νὰ φάει. Αὐτὴ τὴν ἡμέρα ξεκίνησαν καὶ οἱ πρῶτοι ἐμβολισμοὶ στὸ Α Ο, τυχαῖο;

Αὐτὴ τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ εὐχαριστεῖ τὸν ἅγιο Μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν φροντίδα ποὺ ἔδειξε νὰ μὴ μολυνθοῦν οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα· τὴν ἴδια ἡμέρα ``ἁγιορεῖτες`` ἡγούμενοι, ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ ἔσπευσαν ἀγαλλομένω ποδὶ νὰ μιάνουν τὸ σῶμα τους μὲ τὸ μίasma τῶν δολοφονηθέντων ἐμβρύων γιὰ νὰ προστατεύσουν τὴν ζωὴ τους. Τὴν ἐπομένη λειτούργησαν καὶ κοινώνησαν. Αὐτοὶ ἐτίμησαν ἢ **ἀτίμασαν** τὴν ἐορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν ἀναστήλωσι τῶν εἰκόνων, ἀφοῦ τὴν προηγούμενη ἡμέρα εἶχαν κάνει τὸ ἐμβόλιο μιαινόντας τὸ σῶμα τους, τὴν δικὴ τους, δηλαδὴ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ἐμβρυϊκὰ κύτταρα τῶν ἐκτρώσεων πάνω στὰ ὁποῖα παρήγαγαν τὰ ``σωτήρια`` ἐμβόλια;

« **Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει...**»(Α`Κορ.στ`12). « καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. **οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε, διόπερ εἰ θρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίω**». (Α`Κορ. η` , 11).

Ἐμεῖς, βέβαια σὰν Ὁρθόδοξοι καὶ Μοναχοὶ δὲν ἀρνούμεθα, γενικὰ τὴν ἰατρικὴ, τοὺς ἐμβολιασμοὺς, καὶ κάθε ἔλλογη ἰατρικὴ βοήθεια, ἢ ὁποῖα συνεισφέρει σὴν διατήρησι τοῦ δώρου τοῦ Θεοῦ, τῆς ὑγείας μας. Καὶ μάλιστα, ὅπως καὶ ἡ ἴδια ἢ σύγχρονη ἰατρικὴ, λέγει ἂν κάτι ἔχει προσφέρει σὴν ἀνθρωπότητα, στὸν

τελευταῖο αἰῶνα, εἶναι ἡ ἀντιβίωσι καὶ τὰ ἐμβόλια (ἰατρὸς Δημήτριος Ἀντωνίου).

«Ἀλλὰ ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Θεολογία **ἀρνεῖται, ὅμως διαρρήδην**, κάθε ἀντίληψι ἢ προσπάθεια, πού μειώνει τὴν ἀνθρώπινη ἀξία, στερεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἐνημέρωσης, καὶ ἐγκλοβίζει τὴν λογικὴ στὸ ζόφου τοῦ φόβου». Ἀλλὰ γιὰ τὸ συγκεκριμένο ἐμβόλιο, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι ὅπως τὰ συνηθισμένα, διότι εἶναι γενετικὸ ἐμβόλιο καὶ δοκιμάζεται πρώτη φορά στους ἀνθρώπους, ὡς πειραματόζωα, χωρὶς καμία ἀσφάλεια, ἔλεγχου καὶ ἐγγύησι γιὰ τὰ ἀποτελέσματα :

« Ἐφ’ ὅσον ὁ χριστιανὸς γνωρίζει ἐνσυνειδήτως τὸ ἄνθηθικὸ τῆς προελεύσεως τῶν ἐμβολίων, πρᾶγμα, πὸ ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴν ὑποχρέωσι νὰ διακηρύξει, κολάζεται, διότι ἡ πράξι αὐτῆ, συνιστᾷ ἔκπτωσι ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστι καὶ ζωῆ». (βλ. ὁ.π., π. Στυλιανοῦ Καρπαθίου. Δευτέρα ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ΔΙΣ).

Αὐτοὶ, λοιπὸν οἱ μοναχοὶ, πὸ κάποτε εἶχαν ἀφιερῶσι τὸ σῶμα τους στὸν Χριστὸ διὰ τῆς κουρᾶς τους καὶ τῆς ἱερωσύνης τους, τρέχουν σήμερα νὰ προλάβουν νὰ βάλουν στὸ σῶμα τους ἕνα τέτοιο ἐμβόλιο; ...Ὅποῖος σκοτισμός! Τὶ παράδειγμα δίνουν στους λαϊκοὺς; « **εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον**»; (Ματθ. στ', 24). « **Τάδε λέγει Κύριος ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε καὶ μετὰ ταῦτα· καὶ εἰ ὑμεῖς εἰσακούσετέ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώστε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν**» (Ἰζ. κ', 39). "Ἐχουν βεβηλώσει τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ ἀκόμη δὲν τὸ συναισθάνονται; Τί κρῖμα!

Δὲν τρόμαξαν λίγο πρὶν τὸ ἀποφασίσουν, ὅτι θὰ μολύνουν τὸν ναὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πὸ εἶναι τὸ σῶμα τους, τὸ ὁποῖο εἶναι μέλος Χριστοῦ, καὶ δὲν τους ἀνήκει, διότι « **οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν, ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς**». Γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανούς, τὸ σῶμα μας, δὲν μᾶς ἀνήκει, ἀνήκει στὸ Χριστὸ, ἀντίθετα ἀπὸ αὐτὰ πὸ κηρύττει ὁ φεμινισμὸς ἐδῶ καὶ δεκαετίες. Τὸ σῶμα τοῦ βαπτισμένου Χριστιανοῦ εἶναι ἀφιερῶμένο στὸν Χριστὸ, ἀπὸ τὴν βάπτισή του, ὅπου ὑποσχέθηκε, « **συντάσσομαι τῷ Χριστῷ καὶ ἀποτάσσομαι τῷ Σατανᾷ**». Τὸ σῶμα μας δὲν μᾶς ἀνήκει, τὸ ἀφιερῶσαμε στὸν Χριστὸν μὲ τὴν μοναχικὴ μας κουρὰ καὶ μὲ τὴν χειροτονία μας. Τὸ σῶμα μας δὲν μᾶς ἀνήκει, τὸ χρησιμοποιεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Μὲ τὸ στόμα τοῦ ἱερέως καὶ μὲ τὰ χέρια τοῦ ἱερέως λειτουργεῖ καὶ ἱεουργεῖ τὰ θεῖα μυστήρια ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, « **ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος**»!

Ὅπως τότε ἐξηπάτησε τὸν πρῶτον ἄνθρωπο, τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐά, ἔτσι καὶ τώρα ὁ ἴδιος ὁ διάβολος χρησιμοποιώντας ὡς ἄγκιστρον τὴν υγεία, ἐξαπατᾷ τοὺς ἀνθρώπους λέγοντας καὶ πάλι, νὰ παρακούσουν στὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πὸ εἶπε « **ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτω ἀποθανεῖσθε**» (Γεν. β', 17). Μὴ ζητώντας οἱ ἄνθρωποι τὴν υγεία τους ἀπὸ τὸν Θεὸν, ἀπομακρύνονται ἀπὸ Αὐτὸν, καὶ χάνουν τὴν αἰώνια ζωῆ. Ὅπως τότε ὁ πρωτόπλαστος, « **ὅσον γὰρ ἀφίστατο τῆς ζωῆς, τοσοῦτον προσήγγιζε τῷ θανάτω**. Ζωὴ γὰρ ὁ Θεὸς· στερήσις δὲ τῆς ζωῆς ὁ θάνατος. Ὡστε **ἑαυτῷ τὸν θάνατον ὁ Ἀδὰμ διὰ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Θεοῦ** κατεσκεύασε, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ὅτι ἰδοὺ **οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται**. Οὕτως οὐχὶ ὁ Θεὸς ἔκτισε θάνατον, ἀλλ' ἡμεῖς ἑαυτοῖς **ἐκ πονηρᾶς γνώμης ἐπεσπασάμεθα**. Οὐ μὴν οὐδὲ ἐκώλησε τὴν διάλυσιν διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας, ἵνα μὴ ἀθάνατον ἡμῖν τὴν ἀρρωστίαν διατηρήσῃ». (Μ.Βασιλείου, ὁμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός, PG.31, 345).

Ὅλα αὐτὰ, λοιπὸν δὲν εἶναι θεολογικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, δὲν εἶναι ἔκπτωσι ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστι καὶ ζωῆ ;

Ἡ θεία κοινωνία.

Ἡ θεσμικὴ-κρατικὴ Ἐκκλησία εὐθύνεται καὶ γιὰ τοὺς βλάσφημους λόγους κατὰ τῆς θείας κοινωνίας, τοὺς ὁποίους ἐξαπέλυαν διάφοροι δημοσιογράφοι, ἰατροὶ, λοιμωξιολόγοι, καθηγητὲς, πολιτικοὶ κ.α. Εἶχε τὴν ὑποχρέωσι νὰ τοὺς σταματήσῃ καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ὀρθόδοξη πίστι τοῦ ποιμνίου της, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ δὲν

τὸ ἔκανε. Ἀποτέλεσμα εἰσῆλθε στὸ ὑποσυνείδητο τοῦ λαοῦ, ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ὀλιγοπιστία, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μολυνθοῦν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν θεία κοινωνία καὶ γενικὰ ἀπὸ τὰ μυστήρια.

Ἡ Ὁρθόδοξη διδασκαλία γιὰ τὴν θεία κοινωνία.

Ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία, προκειμένου κάποιος νὰ μεταλάβει, θέτει πρῶτοθεσεις. Πρῶτη προϋπόθεση γιὰ νὰ μεταλάβει ὁ Χριστιανὸς εἶναι ἡ ἀκράδαντη πίστις του, ὅτι κοινωνεῖ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ καὶ ὄχι ψωμί καὶ κρασί. Ὅποιος προσέρχεται μὲ ἀπιστία ἢ ἀμφιβολία, ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν ἀπόφασί τῆς κυβερνήσεως ὅτι « ὁ ἰὸς μεταδίδεται μὲ τὸ σάλιο καὶ τὸ κουταλάκι», αὐτὸς ἀμαρτάνει θανάσιμα, διότι δὲν διακρίνει, δὲν πιστεύει, **« ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί».** (Α΄ Κορ. ια΄, 28). Τιμωρεῖται ὁποῖος προσέρχεται μὲ ἀμφιβολία νὰ κοινωνήσῃ, διότι ἐνῶ ἀμφιβάλει καὶ φοβᾶται μὴ κολλήσῃ, προσέρχεται καὶ κοινωνεῖ, τότε αὐτὸς καὶ θὰ ἀρρωστήσῃ καὶ θὰ κοινωνήσῃ εἰς κόλασι καὶ τιμωρία αἰώνια, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ὡς **θεοκτόνος-Κυριοκτόνος καὶ ἄπιστος.** «Γίνεται τοίνυν τοῖς πιστεῖ ἀξίως μεταλαμβάνουσιν εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς φυλακτήριον ψυχῆς τε καὶ σώματος, τοῖς δὲ ἐν ἀπιστίᾳ ἀναξίως μετέχουσιν εἰς κόλασιν καὶ τιμωρίαν, καθάπερ καὶ ὁ τοῦ Κυρίου θάνατος τοῖς μὲν πιστεύουσι γέγονε ζωὴ καὶ ἀφθαρσία εἰς ἀπόλαυσιν τῆς αἰωνίου μακαριότητος, τοῖς δὲ ἀπειθοῦσι καὶ Κυριοκτόνοις εἰς κόλασιν καὶ τιμωρίαν αἰώνιον». (βλ. Ἰω. Δαμασκηνοῦ Ἔκδοσις ἀκριβοῦς Ὁρθοδόξου πίστεως. ΕΠΕ, σ.468)

Οἱ Χριστιανοί, λοιπὸν πιστεύουμε, ὅτι «διὰ τῆς μεταλήψεως μεταλαμβάνουμε καὶ διὰ τῆς κοινωνίας κοινωνοῦμε ἀληθινὰ τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ, δι' αὐτῆς μετέχουμε τῆς σαρκὸς καὶ τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ. Τοιοῦτοτρόπως, ἀφοῦ πρῶτα ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Χριστὸ, κοινωνοῦμε καὶ ἐπιτυγχάνουμε καὶ τὴν ἐνωσι μετὰξὺ μας. Ἐπειδὴ κοινωνοῦμε ὅλοι ἀπὸ τὸν ἴδιο ἄρτο καὶ οἶνο (καὶ σήμερα μὲ τὴν ἴδια ἀγία λαβίδα) ἐνωμόμαστε μὲ τὸν Χριστὸ καὶ μετὰξὺ μας, ἔτσι γινόμαστε ἓνα σῶμα καὶ ἓνα αἷμα μετὰξὺ μας, καὶ ὁ ἓνας γίνεται μέλος τοῦ ἄλλου «σύσσωμοι καὶ ἀλλήλων μέλη». (βλ. ὁ.π.σ. 474).

Ἡ τέλεσι τῆς θείας λειτουργίας ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ, συνιστᾶ Προτεσταντισμὸ.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν παράνοια καὶ τὴν φοβία, ἔφθασε στὸ σημεῖο ἡ θεσμικὴ - κρατικὴ Ἐκκλησία καὶ δέχθηκε νὰ λειτουργεῖ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀπαγορεύοντας, τὸν ἐκκλησιασμό, καὶ τὴν συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ. Στέρησε ἀκόμη τὸν λαὸ καὶ ἀπὸ τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς ἐορτῆς, Χριστοῦγεννα, Θεοφάνεια, Πάσχα, Εὐαγγελισμό κ.α. **Ζοῦμε, λοιπὸν ἤδη τὴν λειτουργικὴ καθήλωσι τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.** Ἡ συμμετοχὴ, ὅμως τοῦ λαοῦ, στὴν τέλεσι τῶν μυστηρίων εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Ὁ λαϊκὸς συμβάλλει καὶ αὐτὸς στὴ τέλεσι τοῦ μυστηρίου, ὡς μέλος Χριστοῦ, δυνάμει τοῦ βαπτίσματός του. Διὰ τῆς προσφορᾶς του, προσφέροντας τὰ δῶρα του, τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, τὰ ὅποια ὁ ἱερέας παραλαμβάνει καὶ τὰ προσφέρει-προσκομίζει στὸ ἅγιον θυσιαστήριον. Στὴν συνέχεια ἀφοῦ τὰ λειτουργήσῃ, τὰ εὐλογήσῃ καὶ ἐπικαλεσθεῖ τὴν ἄκτιστον καὶ τελεσιουργικὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λέγοντας «μεταβαλῶν τῷ Πνευματί σου τῷ Ἁγίῳ», ἐπιτελεῖται τότε ἡ μεταβολὴ τῶν προσφερομένων δώρων, σὲ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ· κατόπιν ὁ ἱερέας τὰ ἐπιστρέφει, δηλαδὴ τὰ ἀντιπροσφέρει, στὸν λαὸ, καὶ ἀπὸ ἄρτο καὶ οἶνον ποὺ τὰ περέλαβε, τὰ μεταδίδει ὡς Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, «...μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου Αἵματός σου καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ». Διὰ τῆς μεταλήψεως, λοιπὸν καὶ τῆς θείας κοινωνίας, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὸ ἀνώτατο καὶ τελειότατο ἔργο, ποὺ τελεσιουργεῖται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὅποιο δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐνωσι τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό. Αὐτὸ τὸ μυστήριον εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιο συντελεῖ εἰς τὴν «ὑπὲρ τοῦ κόσμου ζωὴν καὶ σωτηρίαν» καὶ εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος. **Αὐτὸ τὸ ἔργο εἶναι καὶ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.**

Έχουμε άραγε Όρθόδοξη και ποιμαίνουσα Έκκλησία ;

Έφ' ὅσον οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ κληρικοὶ ἔχουν φθάσει σὲ τέτοια κατάστασι σκοτισμοῦ, ὥστε νὰ λαμβάνουν τέτοιες ἀποφάσεις, γεννᾶται, εὐλόγα καὶ τὸ ἐρώτημα, ἔχουν ἄραγε Όρθόδοξη, ποιμαίνουσα Έκκλησία, καὶ οἱ κληρικοὶ ἔχουν καμία σχέση μετὴν κεφαλὴ τῆς Έκκλησίας τὸν Χριστόν;

« Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ Κεφαλὴ ὅλης τῆς Έκκλησίας καὶ ἡ Έκκλησία εἶναι τὸ Σῶμα Του. Συνεπῶς, ὁλόκληρο τὸ σῶμα τῆς Έκκλησίας ἔχει τὸ δικὸ Του εἶναι καὶ τὸ εὔ εἶναι. Ὅποιος ἐκπίπτει ἀπὸ Ἐκεῖνον ἀμέσως χάνεται. Γιατὶ ὅπως ἀκριβῶς διὰ τοῦ νοῦ μεταδίδεται διὰ τῶν νευρῶνων σὲ ὁλόκληρο τὸ σῶμα τὸ νοητὸ πνεῦμα καὶ ἀπὸ τὴν κεφαλὴ κάθε αἴσθηση καὶ κίνηση, ἔτσι καὶ σὲ ὁλόκληρο τὸ σῶμα τῆς Έκκλησίας ἐπιχορηγεῖται ἀπὸ τὸν Χριστὸ, λαμβάνει, δηλαδὴ τὴν ζωὴ καὶ τὴν πνευματικὴ πρόοδο. Καὶ πότε τὰ ἔχει αὐτὰ; Ὅταν συμβαδίζει μετ' ἐκεῖνον, ὅταν, δηλαδὴ ἔχει συνάφειαν μετ' Αὐτόν. Καθὼς καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δίδεται μέσῳ τῶν ἀφῶν καὶ τῶν συνδέσμων ἢ δωρεὰ τῆς προόδου. Ἐὰν ὅμως τὸ σῶμα δὲν εἶναι συνδεδεμένο καὶ δὲν ἔχει συνάφεια μετὴν κεφαλὴ καὶ δὲν συμβαδίζει μετ' αὐτήν, τότε δὲν κατορθώνεται ἢ δωρεὰ τοῦ Πνεύματος, οὔτε αὔξηση τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ τῆς ἀρίστης πολιτείας». (βλ. Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Εἰς τὴν πρὸς Κολασσαεῖς 2, 19, PG 124, σ. 124 AC).

Ὅποιος καταργεῖ μία λειτουργικὴ παράδοσι αἰῶνων, τόσο εὐκόλα καὶ γρήγορα, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ὀργανικὴ συνάφεια μετὴν κεφαλὴ τὸν Χριστὸ, δὲν συνδέεται καὶ δὲν συμβαδίζει, μετὸν Χριστὸ, διότι κάνει ὅ,τι αὐτὸς νομίζει, ἢ μᾶλλον ἐκτελεῖ ἐντολὰς τῶν ἐχθρῶν τῆς Έκκλησίας. Εἶναι δυνατὸν, ποτὲ μία ἀληθινὴ ποιμαίνουσα Έκκλησία, ἢ Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἢ διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων νὰ πράττει τέτοια ἀνοσιουργήματα; Καὶ ὅμως ἡ Θεσμικὴ-κρατικὴ Έκκλησία, συνεργάσθηκε εὐθύς ἐξ ἀρχῆς καὶ σὲ τέλειο βαθμὸ μετὴν κοσμικὴ ἐξουσία, σὰν τὸ πιὸ πειθῆνιο ὄργανό τους. Ἐδίωξε τὸν λίγο πιστὸ λαὸ, πού τῆς ἀπέμεινε, ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἀντὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ δικά της πνευματικὰ μέσα θεραπείας, τὰ θεῖα μυστήριά της, τὸν στέλνει νὰ βρεῖ τὴν θεραπεία του στὰ ἐβρυϊκὰ ἐμβόλια, λέγοντάς του « ἡ ἐπιλογή τοῦ ἐμβολισμοῦ δὲν εἶναι ζήτημα τόσο θεολογικὸ ἢ ἐκκλησιαστικὸ, ἀλλὰ κυρίως ἰατρικὸ-ἐπιστημονικὸ » !!! Ὅταν ὁ ἴδιος ὁ πατριάρχης παραπλανᾷ τὸν λαὸ λέγοντας ὅτι **«δὲν κινδυνεύει ἡ πίστις, ἀλλὰ οἱ πιστοὶ καὶ θὰ μᾶς σώσει τὸ ὄσωτήριο ἔμβολιο»** καὶ ὄχι ὁ Χριστὸς! κ.α.

Δὲν εἶναι, λοιπὸν θεολογικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα, ὅταν οἱ ἐπίσκοποι, οἱ ὅποιοι, φαίνεται ὅτι ἔχουν χάσει τὸν σκοπὸ τους καὶ ἀπὸ ποιμένες ἔχουν μετατραπεῖ σὲ λύκους, ἔχουν κλείσει τὰ θυσιαστήρια καὶ συνεχίζουν μετ' ἄδειους τοὺς ναοὺς νὰ παίξουν θέατρο, λέγοντας «λάβετε, φάγετε καὶ πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες», ποῖοι νὰ λάβουν καὶ νὰ φάγουν, ἅγιοι ἀρχιερεῖς, ἀφοῦ εἶναι ἄδαιοι οἱ ναοί; Οἱ τοῖχοι ἢ οἱ ἄδειες καρέκλες! Ἡ οἱ ὀλίγοι ὄσωτῶν, ὁ ψάλτης καὶ ὁ νεωκόρος; Ὅταν στρατολογήθηκαν ἀνήκουστες ἰατρικο-ιστορικο-θεολογικὲς (βλακεῖες) περὶ τῆς « κατ' οἶκον Έκκλησίας», τὴν χρῆση τῆς τηλεψίας καὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ προσευχηταρίου μετὴν παρότρυνση «μένουμε στὰ σπίτια», δὲν εἶναι αὐτὸ Προτεσταντισμὸς; Δὲν καταργοῦν τὴν ἐν Χριστῷ κοινωνία καὶ τὸν ἐνοριακὸ χαρακτήρα τῆς Έκκλησίας; Δὲν καταργοῦν αὐτὸ τοῦτο τὸ σωτικὸ καὶ λειτουργικὸ ἔργο τῆς Έκκλησίας, ὅπου εἶναι καὶ ἡ οὐσία τῆς ἀποστολῆς της, τὸ νόημα τῆς ὑπάρξεώς της ἐν τῷ κόσμῳ, ἢ σωτηρία τοῦ κόσμου διὰ τῶν θείων μυστηρίων;

Ἐφθασαν στὸ σημεῖο νὰ λένε στὸν κόσμον, κληρικοὶ, δὲν χρειάζεται νὰ κοινωνοῦνε καὶ νὰ ἐξομολογοῦνται, οἱ λαϊκοὶ, γιατί καὶ ἡ ὁσία Μαρία ἢ Αἴγυπτία κοινωνήσῃ μιὰ φορὰ στὴ ζωὴ της! Ἐνῶ πρὶν ἕνα χρόνον στὰ κηρύγματα τους, λέγανε τελείως τὰ ἀντίθετα, ὅτι χωρὶς ἐξομολόγησι, θεῖα κοινωνία καὶ ἐκκλησιασμὸ δὲν σώζεσαι. Ὅταν ἀπαγορεύουν νὰ ἀσπαζόμεστε τίς ἱερὲς εἰκόνες, αὐτὸ δὲν εἶναι **εἰκονομαχία**; Νὰ ἀσπαζόμεστε τὸ εὐαγγέλιον, τὸ χέρι τοῦ ἱερέως, καὶ νὰ λαμβάνουμε ἀντίδωρον σὲ σακκουλάκι κλπ. γιὰ νὰ μὴ μολυνθοῦμε καὶ ἄλλα πολλὰ ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς... **Πεθαίνουν οἱ ἄνθρωποι**

άνεξομολόγητοι, άκοινωνήτοι και άκήδευτοι, και παραχώνονται στο χῶμα σαν τὰ ζῶα ! Όλα αυτά, λοιπόν δεν είναι θεολογικά και έκκλησιαστικά ζητήματα, και δεν είναι έκπτωση πίστεως, όπως μάς λέγει ή Δ.Ι. Σύνοδος; Όλοι αυτοί τι σχέση έχουν με την Έκκλησία του Χριστού; Όλα αυτά, είναι τελείως αντίθετα με αυτά τὰ όποια μάς έκληροδότησε ίδια ή Έκκλησία του Χριστού, οί Απόστολοι και οί Άγιοι Πατέρες τής Έκκλησίας δια μέσω τῶν αιώνων, έδῶ και 2.000 χρόνια.

Ποῦ φθάσαμε! Μέσα σέ ένα χρόνο, οί πρόδρομοι του Άντιχρίστου, σχεδόν έχουν σβύσει τόν Χριστιανισμό, μέσα στην χώρα που τόν γέννησε, την πατρίδα μας και τόν έκήρυξε στα πέρατα τής οίκουμένης. Πριν έρθει καν ό ίδιος ό Άντίχριστος νικήθηκαν οί άγιοι (οί χριστιανοί); « και έδόθη αυτόῳ πόλεμον ποιῆσαι μετά τῶν άγιων (χριστιανῶν) και νικήσαι αυτούς». (Αποκ. ιγ',7).

Όλα αυτά, που περιγράφουμε δεν άνήκουν στον χῶρο τής φαντασίας, ὄντως συμβαίνουν και βοοῦν και κανείς δεν μπορεί νὰ τὰ άμφισβητήσει γιατί είναι άποδείξεις και γεγονότα και ὄχι συνομοσιολογίες, ὄπως συνηθίζει ή προπαγάνδα νὰ χαρακτηρίζει κάθε τι άληθινό. Έχει επικρατήσει τὸ ' σλόγκαν ' , ὄποιος λέει την άλήθεια και άποκαλύπτει τὸ ψέμα και την άπάτη, χαρακτηρίζεται συνομοσιολόγος. Όποιος είναι Όρθόδοξος και μιλάει για Όρθοδοξία και πίστι, χαρακτηρίζεται ζηλωτής και φανατικός. Όποιος άγαπᾷ την πατρίδα του, χαρακτηρίζεται έθνικιστής και φασίστας. Όλα τὰ έχουν άριστα σχεδιασμένα, οί υιοί του σκότους.

Από ὄλα αυτά που γράψαμε, δεν είναι τίποτε δικὸ μας, οὔτε έχουμε κίνητρα και διάθεσι νὰ κατηγορήσουμε κανέναν, οὔτε κρίνουμε, οὔτε καταδικάζουμε, οὔτε έλέγχουμε κανέναν, ποῖοι εἴμαστε εμεῖς, έξάλλου, οί άμαρτωλοί νὰ κάνουμε κάτι τέτοιο! Άλλά τούς κρίνει ό ίδιος ό λόγος του Θεοῦ και ή ίδια ή Έκκλησία, ή ὄποια κάποτε τούς έτίμησε δια τής ιερωσύνης. **Αὐτοκατακρίνονται από τὰ ίδια τὰ έργα και λόγια τους, και οὐ χρήζουσιν κατηγορῶν.** Ό Λόγος του Θεοῦ εκ τής φύσεώς του είναι «τομώτερος υπέρ πασαν μάχαιραν δίστομον» καθώς και ό λόγος τῶν Άγιων Πατέρων. Τὸ « **μὴ κρίνεται ἵνα μὴ κατακριθεῖτε περὶ βίου ἐστὶ, οὐ περὶ πίστεως**», μάς λέγει ό χρυσορρήμων Χρυσόστομος, και λόγος μας έδῶ είναι άκριβῶς περὶ πίστεως και ὄλα αυτά είναι κυρίως θεολογικά και έκκλησιαστικά ζητήματα και ὄχι μόνο ιατρικά και έπιστημονικά.

Όλα αυτά τὰ γράφουμε από άπειρη άγάπη για την Μητέρα μας την ΕΚΚΛΗΣΙΑ, γιατί άκριβῶς ὄλα αυτά που έχουν γίνει είναι ὕβρεις κατά τής Έκκλησίας, και κανένα παιδι, ὄταν βλέπει νὰ ξεφυτλίζουν την μάνα του δεν γελάει, οὔτε κάνει, ὄτι δεν καταλαβαίνει, οὔτε στρουθοκαμηλίζει. Διακονῶ την Έκκλησία μου από 15 χρονῶν στο Περιβόλι τής Παναγίας, τὸ Άγιον Όρος.

Ό διάβολος γνωρίζει πολὺ καλά ὄτι αν πλανηθοῦν οί ποιμένες, τότε και τὰ πρόβατα εὔκολα ακολουθοῦν. Στο Άγιον Όρος « πριν πολλά χρόνια ζοῦσε ένας έναρετος Πνευματικός στο κελλί Φαλακροῦ (παλαιὸ Μονήδριο κοντὰ στην Κολιτσοῦ). Κάποτε μία νύχτα με άστροφεγγιά, άκουσε ζωηρὸς φωνές. Προχώρησε πρὸς τὸ μέρος που ακούγονταν οί φωνές και έφθασε σέ μία βρύση. Έκεῖ εἶδε δαίμονες μαζεμένους νὰ έχουν συναξη, νὰ συνεδριάζουν. Εἶχε άρετὴ ό Πνευματικός και τούς ρώτησε τι συζητᾶνε. Άπάντησε ένας από τούς δαίμονες: « **Προσπαθοῦμε νὰ βάλλουμε χαλινάρι στους Ἡγουμένους και μετά μάς ακολουθοῦν και οί καλόγεροι**». (βλ. « Από την άσκητική και ήσυχαστική Άγιορειτική παράδοση» εκδ. Α.Ο 2011).

Ἡ άληθινή Έκκλησία του Χριστοῦ είναι τὸ μικρὸ ποίμνιο.

Άλλά, ὄσο και νὰ εκπίπτουν οί ποιμένες, ή άληθινή Έκκλησία του Χριστοῦ πάντοτε θα υπάρχει. Ἡ άληθινή Έκκλησία του Χριστοῦ, θα υπάρχει μόνο εκεί, ὄπου υπάρχει ή Άλήθεια του Χριστοῦ. Καθολική Έκκλησία κατά τόν Άγιο Μάξιμο τόν Όμολογητὴ είναι **ή ὄρθή και σωτήρια ὄμολογία τής πίστεώς μας πρὸς τὸν Θεόν.** Και ὄταν τόν έρώτησαν « εσύ μόνο θα σωθεῖς και ὄλοι οί άλλοι θα χαθοῦν, ό Άγιος άπάντησε, ὄτι ή κρίσις είναι του Θεοῦ, δική μου ὄμως ευθύνη είναι νὰ πεθάνω χάριν τής άληθινῆς πίστεως και νὰ μη την προδώσω». Ό μέγας Θεολόγος του άκτίστου φωτὸς και του ήσυχασμοῦ ό και Άγιορείτης, Άγιος Γρηγόριος ό

Παλαμᾶς, ταυτίζει κατ' ἀπόλυτον τρόπον τὴν ἀλήθεια μὲ τὴν Ἐκκλησία : **«Καὶ γὰρ οἱ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς ἀληθείας εἰσὶ· καὶ οἱ μὴ τῆς ἀληθείας ὄντες οὐδὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰσὶν...μηδὲ γὰρ προσώποις τὸν Χριστιανισμόν, ἀλλ' ἀληθεία καὶ ἀκριβεία πίστεως χαρακτηρίζεσθαι μεμυήμεθα».** (ΕΠΕ, τμ. 3, σ. 606).

Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι στὰ ἔσχατα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὄχι μόνο δὲν θὰ ἔχει καμία σχέσι μὲ τὴν κρατικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ θὰ διωχθεῖ ἀπὸ αὐτὴν καὶ θὰ καταφύγει στὴν ἔρημο.

« Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, **γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα καὶ ἐν γαστρὶ ἔκραζεν ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν...καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ Θεοῦ, ἵνα τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα**». (Ἀπ. ἰβ', 1,6).

Στὴν οὐσία ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐν διωγμῷ. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχε κηρύξει ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία δημοσίως. Ἀφοῦ ὅμως, ὡς θεσμικὴ καὶ κρατικὴ πού εἶναι ὑποτάχθηκε, καὶ ἔχουν τὴν συνείδησι δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὄχι λειτουργῶν μυστηρίων, τὸ κράτος θὰ προχωρήσει περισσότερο. Θὰ πολεμήσει, κατόπιν καὶ τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως τώρα πολέμησε καὶ **γελοιοποίησε τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.** Θὰ πολεμήσει Αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ, τὸ Θεανθρώπινο πρόσωπό Του. Τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς παγκοσμιοποίησης, εἶναι ἡ θεότης τοῦ Χριστοῦ, ὁ Χριστὸς-Θεὸς, ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Σωτῆρος, ὁ Θεάνθρωπος τοὺς καίει.

Ὅλα, ὅσα κάνει ἡ Νέα Τάξις Πραγμάτων, ἀποβλέπουν κυρίως στὸ νὰ καταργήσουν τὴν πίστι στὸ Χριστὸ καὶ μάλιστα τὴν Ὁρθόδοξη πίστι. Στὴν πατρίδα μας, ἤδη ἔχουν ἀλλάξει τὸ χριστιανικὸ πρόσωπό της, μὲ τὴν εἰσαγωγή ἐκοτομμυρίων ἐποίκων, βαρβάρων, μὲ ξένη θρησκεία, ἡθὴ καὶ ἔθιμα, μὲ σκοπὸ νὰ ἀλώσουν τὴν πατρίδα μας, καὶ οἱ ὅποιοι θὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ ὡς ὄργανα κατὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεώς μας. Μετὰ ἀπὸ μερικὰ χρόνια(σὲ μιὰ δεκαετία), θὰ εἶναι ἡ πλειψηφία καὶ οἱ μόνιμοι κάτοικοι της. (βλ. σχέδιο Καλλέργη). Ἡ Ὁρθοδοξία, ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς, ὁ πολιτισμὸς, ἡ ἑλληνικὴ παράδοσι, ὁ ἠρωϊσμὸς, ἡ φιλοπατρία κ.α, ἤδη νομικὰ καὶ ἠθικὰ περιφρονοῦνται καὶ διώκονται στὴν πατρίδα πού τὰ γέννησε!!! Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντίχριστα συστήματα τῶν ἀθέων κυβερνήσεων, εἶναι οἱ πρόδρομοι τοῦ Ἀντιχρίστου, γιὰ τοὺς ὁποίους κάνει τόσο λόγο ἡ Ἁγία Γραφή.

Ὅλα αὐτὰ συνιστοῦν τὴν καρδιὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πού εἶναι ὁ δούρειος ἵππος καὶ τὸ ἄρμα πού θὰ φέρει τὸν Ἀντίχριστο.

Καὶ «πᾶν πνεῦμα», ὅποιοδήποτε μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτὸ, εἴτε προσωπικότητα, εἴτε διδασκαλία, εἴτε ἰδέα, εἴτε σκέψη. Κάθε διδασκαλία, κάθε προσωπικότητα, κάθε ἰδέα, κάθε φιλοσοφία, **κάθε ἐπιστήμη πού δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Θεὸς καὶ Σωτῆρας, ὁ ἐνσαρκωθεὶς Θεὸς, ὁ Θεάνθρωπος, ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ Ἀντιχρίστου...Ἐξ' ἴσου ἐκ τοῦ Ἀντιχρίστου εἶναι καὶ ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἡ κάθε ἰδέα μέσα στὸν κόσμον ἡ ὁποία ἀπορρίπτει τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ** ». (βλ. ὀ.π. σ. 514).

Οἱ σημερινοὶ ψευδοποιμένες, μολύνουν τὴν πίστι, τόσο μὲ τὴν παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅσο καὶ μὲ τὸ κοσμικὸ φρόνημα. Ἐχουν μολύνει τὴν μερίδα τοῦ Κυρίου, ἔχουν διαφθεῖρει τὸν ἀμπελῶνα, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ προφήτης Ἰερεμίας, **«Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνα μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου».** (Ιερ.12, 10).

Ἔτσι ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὅσο πλησιάζουμε πρὸς τὰ ἔσχατα, θὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς περιλαμπροὺς ναοὺς, τὰ μεγάλα μοναστήρια καὶ θὰ περιορίζεται ὅλο καὶ περισσότερο μόνο στὸ «λεῖμμα», τὸ μικρὸ ποίμνιο της, τὸ ὅποιο θὰ συνεχίσει νὰ λειτουργεῖ στὶς κατακόμβες. **Ἡ Ἐκκλησία ξεκίνησε ἀπὸ τὶς κατακόμβες καὶ θὰ τελειώσει τὴν ἱστορία της στὶς κατακόμβες καὶ στὴν ἔρημο.** Ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἐμακάρισε αὐτὸ τὸ μικρὸ του ποίμνιο: **« Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκισε ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν**» (Λουκ. ἰβ', 32).

Ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀποστόλων, τῶν Μαρτύρων τῶν Ὁμολογητῶν, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀλλὰ καὶ τῶν ταπεινῶν τῷ πνεύματι, τῶν μετανοημένων ἀμαρτωλῶν, τῶν

φοβουμένων και αγαπώντων τον Κύριον. Ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία ποτέ δὲν νικάται, « **καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς**» (Ματθ, ις', 18). Πάντοτε θὰ ὑφίσταται ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος, σύμφωνα μὲ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου μας: « **Ἴδού ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν**». (Ματθ. κη' 20).

Ἡ ἀπόφασι καὶ ἡ εὐθύνη εἶναι ἀποκλειστικὰ δική μας. Δικὴ μας ἡ ψυχὴ, δικὸς μας καὶ ὁ ἀγῶνας, δική μας καὶ ἡ σωτηρία. Ἔχουμε εἰσέλθει στὰ ἔσχατα χρόνια τῆς ἱστορίας. Θὰ κληθοῦμε νὰ πάρουμε τελεσίδικες ἀποφάσεις. **Ἦ μὲ τὸν Χριστὸ, ἢ μὲ τὸν Ἀντί-χριστον.**

Ἡ Ἐκκλησία ξανασταυρώνεται. Ὅσοι πιστοὶ προσέλθετε, τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν, τῆς ὁμολογίας καὶ τοῦ μαρτυρίου ἠνέωκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε...

«Ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστι ...Ἔρχομαι ταχὺ κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στυλὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου. Ἀμήν, ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. ». (Ἀπ. δ', 11 καὶ κβ', 11, 20).

Καλὴ μετάνοια σὲ ὅλους μας καὶ καλὸν ἀγῶνα.

Χαρίτων Ἱερομόναχος- Ἀγιορείτης.

25 Μαρτίου 2021, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου.